

El poble, a la Plaça de Catalunya

Imponent aspecte que oferia ahir al matí la Plaça de Catalunya, cor de Barcelona. Una enorme multitud escoltà amb profund recolliment les peces de música clàssica i victorejà amb gran entusiasme les obres de música popular i revolucionària (Foto Puig-Ferran)

Música popular, clàssica i revolucionària

El mestre Toldrà dirigint la Banda de les Milícies Antifeixistes. Vuitanta professors que ben aviat faran que es parli d'ells, perquè el concert d'ahir deixà apuntades unes possibilitats esplèndides... (Foto Puig-Ferran)

El President Companys ha visitat, aquest matí, fàbriques de motors, municions i trilita

A dos quarts de deu d'aquest matí el President de la Generalitat, acompanyat dels consellers senyors Tarradellas i Mestres; del cap del Gabinet de Premsa, senyor Vilà, i dels senyors coronel Giménez de la Baza, comandant Ramírez de Carrión, capità Arizon, Enric Vallès, Francesc Bales, Marian Martín i Manuel Martí, de la Comissió d'Indústria de Guerra, ha sortit del Palau de la Generalitat per tal de portar a cap l'anunciada visita a les

indústries de guerra de la nostra ciutat. Com sigui que no és possible en un sol matí visitar-les totes, el senyor Companys s'ha limitat a recórrer les més importants.

Les fàbriques visitades en primer lloc pel President, senyor Companys, han estat les que en l'actualitat fabriquen bombes d'aviació, projectils d'artilleria, bombes de mà, canons,

fermalls i altres peces metàl·liques per a fusell, etc.

En totes elles el President i els que l'acompanyaven han estat rebuts pels Comités de fàbrica i els tècnics, els quals li han donat tota mena de detalls dels curs de la fabricació dels diferents articles, la producció dels quals va assolint ja en aquest moment una cabdal importància. El senyor Companys ha (Passa a la pàgina 2)

Ahí anaren a la Generalitat i hi saludaren el President Companys els ex-ministres de la República senyors Antoni Lara i Marcellí Domingo (1 i 2), la diputat Dolores Ibarruri (3) i els senyors Josep Salmeron i Recasens Sotges (4 i 5) (Sagarra)

Aviat les forces lleials entraran a Segòvia

Madrid. — Comuniquen des de la serra que allí no ha produït la menor sorpresa ni alarma el desesperat esforç dels rebels manifestats en les seves incursions nèrils sobre Madrid.

Ja fa dies que els facciosos es debaten en esforços anàlegs en tots els sectors; i també sobre la serra soviàtica els vols dels aparells rebels, però els nostres soldats no han sofert ni una sola baix.

Part d'aquest pla de desesperació ha estat un intent de forçar el se-

tor que defensaven les valents tropes de Perea i que costà a l'enemic un castig d'una duresa veritablement exemplar.

Hom observava que els avions dels sediciosos estan mancats de bombes de gran calibre.

Els canons enemics que tiraven des de La Granja, han canviat. Han estat destruïts i els rebels els han portat a un lloc emplaçat.

Tant els caps com la resta dels combatents tenen la impressió que dintre de pocs dies les nostres forces entraran victorioses a Segòvia.

ILYA EREMBURG PARLA PER A "ULTIMA HORA"

"El que esteu vivint em sembla admirable, admirable..."

Cada vegada que al nostre país passa alguna cosa d'importància, d'aquelles que d'ací uns anys s'estudiaran a la classe d'història, Ilya Eremburg, el gran periodista i escriptor soviètic, ens fa una visita. Després de la proclamació de la República, Eremburg va venir i publicà un llibre, que enfuri molts dels que ara es troben a l'altre costat de la barriada.

Per l'abril darrer, guanyades les eleccions, Eremburg torna a venir. Des del nostre diari parlà als obrers catalans.

Ara, en ple moviment, quan encara a Espanya la guerra civil està en el seu ple, Eremburg ha tornat. Avui és a Barcelona i aquesta nit parlarà per ràdio.

Eremburg, que analitza ornamet, fins a la cruïlla, els fets de cada dia, que llegix el castellà encara que no el parli, que coneix Espanya a fons, és, per a les nostres coses, una mena de termòmetre.

Després de la seva visita del mes

d'abril, escriví a les "Eszvestia", de Moscou un article en el qual afirmava que tots els desperdits de la volta Espanya es preparaven a alçar-se en armes contra els constructors del nou ordre. Recordem que quasi el varem visitar al Continental, no estava gens content del que veia. «Estou sobre un volcà —ens deia—, sobre un volcà...»

I el volcà ha explotat. Per veure l'explosió i per treure'n les ensenyances, Eremburg ha retornat a Espanya, enviat pel gran rotatiu soviètic.

Quan a la redacció de les "Eszvestia" m'anaven arribant telegrams sobre el que començava a succeir a Barcelona, a Madrid, al Marroc, jo m'imaginava, en redactar els comentaris de cada edició, la reacció vostra, del poble, dels obrers i dels camperols i de les esquerres espanyoles. Però mai la meua imaginació no havia arribat a fer-me veure el que esteu vivint. És admirable, admirable —repeteix.

—Mentre anava venint, durant tot el trajecte, jo veia l'entusiasme enorme que el que està passant a Espanya ha aixecat entre els obrers i els intel·lectuals de tots els països. A París s'organitzen cada dia mitjans, manifestacions, festes, conferències, parlant i defensant la vostra República. Les recaptes pugen a molts milers. Us puc assegurar que un moviment de solidaritat internacional tan gran com aquest no l'he vist pas mai. Gran en extensió, perquè és a tots els recones del món que es parla de vosaltres i que es pensa i s'espera en vosaltres. I gran en intensitat, perquè ja no són solament els obrers els que es mostren decidits a defensar-vos fins on calgui, sinó la petita burgesia d'esquerra i els intel·lectuals i grans capes de població que fins ara restaven indiferents davant les grans il·lusions populars.

Vosaltres heu tingut aquesta virtut. Vosaltres defenseu una cosa que és de tots. Per això us dic que és ad-

mirable el que esteu vivint. Admirable en conjunt i admirable en els detalls.

Aquest magnífic material humà que és l'espanyol autèntic, és a dir, l'obrer i el camperol i l'home que vol ésser lliure, ha trobat ara, en aixafar els feixistes, una oportunitat de realitzacions que posa de relleu el que valeu i el que podeu.

I el somriure de ràtoli que durant tota la conversa es passeja per la cara d'Eremburg, ara es converteix en una franca i oberta expressió d'optimisme.

En sortir, un dels milicians que hi ha a la porta fent guàrdia, amb el fusell entre cames, fa moxaines a un xicotet brut i mocós que passa per allí.

—Admirable, admirable. És clar que heu de guanyar.

LES INDUSTRIES DE GUERRA MARXEN PERFECTAMENT A CATALUNYA

(Ve de la primera pàgina)

demanat detalls de moltes de les operacions que realitzen i ha fet còpia del treball.

En la seva visita, el President de la Generalitat, que ha estat continuament ocrionat i victoriat pels obrers, ha pogut constatar com en un termini molt breu s'han anat introduint modificacions i perfeccionaments en els diversos treballs que han arribat a aconseguir una millor rapidesa en la fabricació, així com un millor i acurat acabament de les diverses peces i una major eficiència en les comesses que d'elles són d'esperar.

Especialment hem de fer remarcar la precisió amb què són construïdes les bombes que són destinades a l'aviació, les quals una vegada

prova des han donat excel·lent resultat, millors que les que donaven de fabricació corrent fins ara.

Ha visitat també el senyor Companys els tallers de la Hispano-Suiza, on es treballa amb gran activitat en la construcció de motors d'automòbil, d'aviació, de camions, planxes blindades, acabat de bombes d'aviació i de municions de canó. En diversos tallers hom podia llegir retolats on es donava la benvinguda al President. Tots els obrers l'han victoriat i li volien estrènyer la mà i no cal dir com corresponia el President a totes aquestes manifestacions d'afecte. A la Hispano-Suiza s'ha vist precisat a pujar en un replà d'escala que comunica amb el pati, on s'havien aplegat tots els obrers, i adreçar-los la paraula.

«Companys —ha dit—: Compre-

nen que són poques les paraules, les més precises, les que valga a dir en nom de Catalunya i de la República. Personalment, i en nom del que val més, que està sobre tot i sobre tots, de la llibertat i dels postulats de dignitat humana i civil, dels que combaten allà i dels que lluiten aquí, en nom dels nostres somnis de sempre, germans, gràcies, moltes gràcies».

Aquestes paraules del President Companys han estat coronades amb una llarga ovació i visques a Companys, a Catalunya i a la República.

Ha visitat encara alguns altres tallers, entre ells La Maquinista Terrestre i Marítima, de Sant Andreu, on es fabriquen i blinden màquines i vagons de tren, motors per a val-

lors per a bombes d'aviació i projectils d'artilleria. Ha visitat també els tallers on es fabriquen explosius, i ha vist l'elaboració de la trilita que per primera vegada s'ha aconseguit a Barcelona.

No cal dir com ha elogiat els petits químics i altres tècnics per la seva perícia i sobretot pel seu desinterès, car com tots els altres obrers, treballen amb gran entusiasme més hores de les habituals sense reclamar la més mínima retribució extraordinària.

Finalment ha visitat la fàbrica on es carreguen les bombes d'aviació, els projectils de l'artilleria i on es fabrica la cartutxeria de fusells i metralladores. La producció d'aquests darrers és extraordinàriament acurada i diàriament surten de la fàbrica grans quantitats de projectils

i municions que són traslladats als llocs on són necessaris.

El President Companys ha estat objecte, com ja hem dit, en tots els tallers que ha visitat, de grans demostracions d'afecte i igualment ha succeït al seu pas pels carrers de la ciutat, on el poble l'ha aplaudit i victoriat constantment.

En arribar el senyor Companys, a la una del migdia al Palau de la Generalitat, ha felicitat el conseller senyor Tarradellas i tots els tècnics de la Comissió de la Indústria de Guerra que l'havien acompanyat durant les seves visites, per la gran eficiència dels tallers i fàbriques que han muntat o transformat i per la seva abundant i eficient producció.

PREUS DEL MOMENT

PREUS HURACA

REBAIXES DE MES DEL 50 PER 100 EN CALÇATS DE QUALITAT

CALÇATS

Per a home, des de Ptes. . . 5'--

Per a dona, des de Ptes. . . 5'--

Per a nens, des de Ptes. . . 1'50

PREUS HURACA

CALÇATS

SEGARRA

Pelayo, 16
Laietana, 57

Han estat nomenats els Tribunals de Dret que han d'actuar amb el Jurat Popular a Barcelona i a Tarragona

El «Diari Oficial de la Generalitat», en el seu número d'ahir, publica un decret de Justícia i Dret, en virtut dels quals són nomenats Magistrats d'Audiència, amb destinació a Barcelona, els lletrats Angel Samblancat Salanova i Pelai Angel Berenguer; i de l'Audiència de Tarragona els lletrats Ramon Nogué Biset i Jaume Simó Bofarull.

Ha estat nomenat president del Tribunal de Dret que ha d'actuar amb el Jurat Popular a Tarragona, el senyor Dionís Terrer Hernández i adjunts els Magistrats Ramon Nogué i Bizet i Jaume Simó Bofarull.

Una altra ordre ha designat President del Tribunal de Dret que ha d'actuar amb el Jurat Popular a Tarragona, el senyor Dionís Terrer Hernández i adjunts els Magistrats Ramon Nogué i Bizet i Jaume Simó Bofarull.

El primer sumari que passa a disposició del Tribunal Popular

Al jutjat de guàrdia s'ha rebut ja el primer sumari que ha d'ésser ins-

El President rebé, ahir, diverses visites

S. E. el President passà el dia a la Residència. Rebé diverses visites. A remarcar les de l'ex-ministre Marcel·lí Domingo; de la diputada Dolors Ibarra; dels diputats Ramon Siles, Antoni Lora i Manuel Valdes; del tinent coronel Ferran Farràs; del comandant Ferran del ministro plenipotenciari del Japó, Makoto Yano.

A la tarda rebé la visita del secretari de la Presidència, senyor Carles Esplà, i dels consellers senyors Tarradellas i Cassol. També conferencià amb el cap del Govern, senyor Casanoves.

A la nit, el President assistí a funció del Teatre Olympia, a benefici de les víctimes del feixisme.

Queda suprimit el bitllet de suplement de nit als tramvies

Rebem la nota següent: «Amb el fi de demostrar al poble que els treballadors que es feren càrrec de l'administració i explotació dels tramvies no solament deixen a la rebalxa general de les tarifes actualment en vigor, sinó que, a més, tenen en estudi la implantació d'un bitllet econòmic que beneficiï la classe explotada, a l'entrada i sortida dels llocs de producció».

Es notifica que a partir del primer de setembre queda suprimit el bitllet de suplement que es canvia sobre els ordinaris des de la deu de la nit.

Excepcionalment s'aniran implantant les altres millores, que d'una manera tangible beneficiaran el poble, en general.

Barcelona, 31 d'agost del 1936. El Comitè obrer de control.

Ala Presidència del Consell

El President del Consell, senyor Joan Casanoves, ha passat el matí al seu despatx oficial de la Presidència, al Palau del Parlament, on ha rebut diverses visites, entre elles la del President del Parlament, senyor Serra Hunter; el diputat senyor Valdes i una Comissió de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat del Comitè organitzador del Sindicat.

Per mitjà d'un dels seus secretaris el senyor Casanoves ha fet dir a periodistes que no tenia notícies a comunicar-los.

Canvis a la Direcció de la Presó Cel·lular

El «Diari Oficial» publica les següents disposicions del Departament de Justícia:

Ordre acceptant la renúncia al càrrec d'Administrador de la Presó Cel·lular de Barcelona ha presentat el senyor Josep Moya i Berenguer i designant per a substituir-lo l'Oficial del Cos de Presons, senyor Antoni Aznar i Llana.

Ordre nomenant interinament, rector de la Presó Cel·lular de Barcelona, el funcionari del Cos de Presons, senyor Josep Vicente i Sabat.

Ordre disposant que el funcionari del Cos de Presons i membre del Comitè, senyor Jaume Miquel i Pelau, exerceixi interinament la inspecció de les presons i dels serveis que han passat a dependre d'aquest Departament.

Els lleials han avançat 16 quilòmetres a Sigüenza

Madrid, 31. — Com a acció de guerra, les nostres forces realitzaran ahir un avanç a les immediacions de Sigüenza, sobre la població de Barbatana. L'avanç constituïa una victòria completa de les nostres tropes que varen fer als facciosos trenta morts i més de setanta ferits. Els nostres ocupades trenta metralladores i nombrosos fusells. El senyets es retiraren i les nostres forces avançaren 16 quilòmetres en aquell sector. Foren fets nombrosos presoners.

Continua la vista de la causa per la sublevació de Carabanchel

Madrid, 30. — Avui ha continuat a la Presó Model, l'actuació del Tribunal especial en la vista de la causa per la sublevació dels caps i oficials del regiment d'Artilleria de muntanya del campament de Carabanchel.

A primera hora es constituï el Tribunal, i hom procedí a la lectura de les preguntes formulades pel Tribunal de Dret, que s'acosten a un centenar.

Conegudes les preguntes per les parts, feren públiques les modificacions introduïdes en aquell text, i amb això es donà per acabada la tasca del matí, per a continuar-la a la tarda.

En aquesta sessió, el Jurat haurà de respondre a l'interrogatori i el fiscal formularà després la petició definitiva de penes, i la sentència serà coneguda a la matinal.

truit directament per a passar a disposició dels tribunals populars.

Està instruit contra els implicats de Telegrafis Miquel Riu Julio i Manuel Bartolomé Benito, els quals es troben a l'interior de la presó de la revolta feixista.

Els dos han passat al vaticell d'una guàrdia, on s'ha rebert declaració. El jutjat de guàrdia de temps per a instruir les diligències corresponents.

El fiscal demana dinou penes de mort pels tets de Carabanchel

Madrid. — A les onze del matí s'ha reprès a la Presó la vista de la causa per la rebel·lió militar en el campament de Carabanchel.

El secretari ha llegit les preguntes del veredict del Tribunal de Dret que sobrepassen d'un centenar, i a les quals encara se n'afegeixen més a petició de les parts.

A les dues de la tarda es suspèn la vista per a reemprendre-la a les sis, amb objecte que el fiscal i defenses formulin les seves peticions definitives i el Tribunal popular dicti sentència.

A les sis de la tarda es reprèn la vista.

Es procedeix a donar lectura a les respostes del Jurat al veredict de les quals han constatat afirmativament en nombre de 38 i 7 en contra de les 45 en què resumeix el veredict.

Es suspèn el judici per uns moments i es retira el Tribunal per a dictar sentència.

Es reprèn l'acte a dos quarts de vuit del vespre.

El fiscal eleva a definitives les seves peticions de pena i les defenses les seves en el sentit que siguin rebalxades al seu grau mínim.

El fiscal, en la seva conclusió de-

finitiva, sol·licita l'última pena per a l'ex-coronel Cañedo; ex-capitans Díaz Sánchez; López Varela; Avila Contreras; García Vega; Irlarte; Méndez-Vigo; Pérez Buendía; ex-tenients Mauri-Carbajal; Jiménez; Martínez de Velasco; Villegas; Esquivias; Pascual del Poble; Zubizarreta; García de la Cueva i Gordoy Souza; ex-alferres de complement García Folguera i alumne Casanova. Pena de sis anys de reclusió per a l'ex-tenient coronel Molitó; ex-comandant la Iglesia i ex-capitans Cirilo Romero, Víctor Domingo, José Ortega, Muñoz Anton, Lauro Rodríguez i Yanguas.

Quan passen els avions lleials l'al·larmia a la capital és immensa.

Els guàrdies d'assalt sumats a la tralació són al carrer contribuint al terror; i la guàrdia civil està distribuïda pels afores de Còrdova.

Per mitjà de la ràdio es fan circular notícies falses.

Les persones que no porten banderes monàrquiques a la roba o es-capularis i medalles són detingudes.

Fa dies es celebrà a Còrdova la festa de la bandera i els veïns foren obligats a col·locar als balcons banderes monàrquiques. La majoria d'aquestes banderes eren de paper.

Els obrers no poden parlar entre ells, perquè quan els «cabecillas» feixistes veuen dos obrers junts els empresonen.

¿Una sublevació en una caserna del Marroc espanyol?

Tànger, 30. — El diari «La Dépêche Marocaine» recull el rumor segons el qual trenta soldats de la guarnició d'Arzila (Marroc espanyol) se sublevaren contra els militars re-

Les forces rebels que intenten atacar Irún pateixen fam

Baiona, 30. — (Urgent). — Un legionari de les forces rebels ha estat detingut aquest matí pels gendarmes quan passava nedant el Bidassoa per a internar-se a França.

Degudament interrogat ha declarat que havia desertat perquè feia

bels, però foren copats i empresonats per les tropes regulars. Hom anuncia que han estat afusellats dos militars i dos paisans.

tres dies que no havia menjat res, i ha afegit que la fam en breu escamparà les forces rebels del nord.

Segons ell, els efectius que intenten assetjar Irún sumen uns 4.000 homes, dos-cents dels quals han mort en els combats d'aquests últims dies.

ELS REBELS DEL NORD S'ESFORCEN EN VA PER A FER BLANC...

Hendaya, 31. — Abir un avió rebel volà sobre Irún.

Els valvells rebels «Espanya» i el contratorpediner «Velasco» bombardejaren els forts governamentals Fajates i Guadalupe. Llançaren uns dotze dispar. Sembla que no han aconseguit els seus objectius.

Al front la calma és absoluta. Pel costat dels governamentals hi ha gran optimisme.

El bombardeig d'aquest matí sobre Irún no ha causat cap víctima i els danys materials no són de molta importància.

S'ha registrat un debil tiroletg a Anduain, però no s'ha registrat cap canvi als fronts.

El senyor Herbet, ambaixador francès, ahir a la tarda anà per carretera a San Sebastián.

Cinc penes de mort, a Almeria

Almeria, 31. — S'ha constituït el tribunal especial, compost per tres magistrats i per representants de partits i d'organitzacions socials. Presideix el magistrat Salcedo i actua de fiscal Enric Forniol.

Ha començat la seva actuació en la causa contra un comandant, un capità i tres tinentes. El fiscal ha demanat la pena de mort.

No s'ha dictat sentència, però hom creu que serà d'acord amb la petició fiscal.

Els rebels ja haurien estat derrotats de no rebre ajut del feixisme internacional

Madrid. — Jacques Delcòs, vice-president de la Cambra i secretari del Partit Comunista francès; Zyromsky, del Partit Socialista; Eugeni Henaff, secretari dels Sindicats de la regió de París; Jordi Brutyng, senador socialista suec, han dirigit un document a l'opinió mundial en defensa del proletariat espanyol en la seva lluita contra el feixisme. Afirmen que l'Espanya republicana està demostrant un heroisme del tot remarcable, i que ja haurien vençut els feixistes si aquests no haguessin rebut ajut material del feixisme internacional. Parlen després del desembarcament a La Corunya que s'ha efectuat recentment i d'altres ports estrangers, i protesten energicament que s'hagi col·locat el Govern legítim en el mateix pla que els rebels.

Demanen que s'ha de donar ajut a la República espanyola en la seva lluita heroica contra el feixisme i han de concedir-lo tots aquells països en els quals el feixisme constitueix una amenaça.

Al sector de Granada es realitza una intensa ofensiva contra els rebels

Iznalloz. — La columna del comandant Rivadulla, que opera en aquest sector de Granada, està realitzant una intensa ofensiva i té ocupades les serralades que volien aquest sector. Soldats d'aquesta columna s'han introduït a Calisadas i Cogullos Vera, i s'han donat compte que als facciosos els manca la moral, i en el moment que ho mani l'alt comandament aquestes posicions seran ocupades sense que les forces rebels ofereixin resistència.

Un bon defensor de la República fet presoner pels rebels a Venta i Nave, el 26 de juliol, ha arribat a les nostres avantguardes de Cuesta las Cabezas, procedent de Granada. S'anomena Antoni Martínez García. Porta als ulls la visió de l'horror, de la incertesa. Immediatament s'ha posat a disposició del comandant-cap de la columna Rivadulla, i ha manifestat que espera arduament el moment en què es vagi sobre la ciutat de l'Alhambra per a prendre part en l'avance, portant un fusell amb el qual vol venjar-se de les grans crueltats que ha estat objecte allí i per a lluitar per la Justícia i la Llibertat.

A Madrid ha estat organitzat el primer batalló dels comuners

Comuniquen de Madrid que ha estat organitzat el primer batalló dels comuners, integrat per dos-cents homes, que van a engruixir la columna del general Mangada. Hi ha un projecte una altra columna, en la qual col·laboraran els fills d'Avila, Sulaanica i Valladolid residents a Madrid, els quals, a més, prestaran ajut econòmic en la mesura de llurs forces.

TELEFONS DE ULTIMA HORA

Redacció 22122

Impremta 14446

A Còrdova, els feixistes afluixen els dirigents dels partits d'esquerra i dels sindicats

OBLIGUEN A COL·LOCAR LA BANDERA MONARQUICA

Paeblonuevo del Terrible, 31. — Avui ha estat un dels dies més tranquils que hi ha hagut al front de Còrdova.

En les primeres hores del matí les nostres tropes han iniciat diversos moviments envoltants amb lleuger tiroletg de metralladores i fuselleria, que han acabat amb la presa d'algunes posicions estratègiques que fan més estret el setge de Còrdova.

Les nostres avanços són d'una seguretat extraordinària i totes les posicions es fortifiquen de tal manera que es fan inexpugnables. Tot això fa que el setge de Còrdova sigui cada vegada més dur.

La situació de la capital cordovesa és verament anglosa. Les nostres tropes han tallat, a més de les comunicacions per carretera les de ferrocarrils, per la qual cosa l'isolament dels rebels és absolut.

Els presidents i directius d'organitzacions obreres i republicanes d'esquerra han estat afusellats. Tots els dies són afusellades moltes persones i es calcula que en l'actualitat passen de tres mil el nombre de víctimes de la crueltat dels facciosos.

Quelpe de Llano, per la ràdio, exhorta els «cabecillas» cordovesos a matar els republicans i obrers.

L'aviació lleial no cessa de bombardejar Còrdova amb eficàcia.

Quan passen els avions lleials l'al·larmia a la capital és immensa.

Els guàrdies d'assalt sumats a la tralació són al carrer contribuint al terror; i la guàrdia civil està distribuïda pels afores de Còrdova.

Per mitjà de la ràdio es fan circular notícies falses.

Les persones que no porten banderes monàrquiques a la roba o es-capularis i medalles són detingudes.

Fa dies es celebrà a Còrdova la festa de la bandera i els veïns foren obligats a col·locar als balcons banderes monàrquiques. La majoria d'aquestes banderes eren de paper.

Els obrers no poden parlar entre ells, perquè quan els «cabecillas» feixistes veuen dos obrers junts els empresonen.

La Llga tenia ben organitzat el servei de "tarugos" electorals

El rond del Comissari General ha efectuat aquest matí un registre al domicili del president de la Lliga Catalana i ha trobat nombrosos factors i lliures que demostren les irregularitats que aquell partit cometia quan se celebraven eleccions.

Donatiu per a les víctimes del feixisme

El personal del Canóndrom Park ha efectuat una recaptació sobre els ingressos, jornals, premis lliures, forissats, bur i entrades de la Societat, tot el qual importa 8.334 pessetes. Ha estat destinada a les víctimes del feixisme.

Una visita a les organitzacions d'Estat Català

El secretari del comissari general d'Ordre Públic, acompanyat de l'agent senyor Amuix, ha estat aquest matí al Comitè Central de les organitzacions d'Estat Català, per tal de conèixer el seu funcionament.

Resulta greument ferit d'una mossegada...

Al Passell Nacional varen rebre Francesc Pijuan Alegret i Francesc Martínez Fernández. El primer resultat amb una greu ferida a l'orella, a conseqüència d'una mossegada que li clavà el seu contrincant.

Nou cap de la Brigada d'Investigació Criminal

Ha estat nomenat cap de la brigada d'Investigació Criminal, de la Comissaria General d'Ordre Públic, el comissari senyor Rodero.

Ha estat detingut el cap d'Acció Ciutadana de Santa Coloma

A demanda de Josefa Minguella ha estat detingut i posat a disposició del jutjat, Adolf Wahmlies Francesc, al qual la primera acusa d'haver-li estat cing mil pessetes.

—Els milicians de Santa Coloma de Gramenet han procedit també a la detenció del President d'Acció Ciutadana en aquella localitat, Josep Artigas, el qual ha estat posat a disposició del Comissari General d'Ordre Públic.

Ilya Erenburg adreçarà avui una salutació al nostre poble

Avui, a les deu de la nit, parlarà davant dels micròfons de la Generalitat el gran escriptor de renomada internacional, Ilya Erenburg, el qual adreçarà una salutació al poble de Catalunya.

SURTEN MES MILICIAN CAP A MALLORCA I ARAGO

Cap a Maó ha sortit el valxell «Dascow» amb 175 milicians, i de Mallorca ha arribat un altre valxell amb 32 ferits i malalts a conseqüència de les operacions a aquella illa.

Dos trens amb 1.300 milicians destinats al front aragonès han sortit aquest matí vers Lleida.

Aquest matí ha ancorat al port i torpediner anglès «A. C. 92».

El capità Luengo no és parent del qui fou secretari del Govern civil

El secretari del Comissari General d'Ordre Públic, capità Luengo, ens prega que fem constar que afortunadament no té ni ha tingut mai cap mena de parentiu amb l'ex-secretari del Govern civil, del mateix cognom.

Aquest aclariment el fa el senyor Luengo per tal que deixin d'acudir fins a ell aquelles persones que al·leguen haver tingut amistat amb el qui fou secretari del Govern civil.

Es recullen nombroses publicacions pornogràfiques

Com sigui que en aquests darrers dies s'havia intensificat l'exhibició de publicacions pornogràfiques, en quatuorcos de diaris i en parades de venda de llibres la policia ha verificat diverses requises i s'ha incautat de gran nombre de llibres i fascicles d'aquesta espècie.

A Burgos restableixen la bandera monàrquica

Hendaya, 31. — Comuniquen de Burgos que la titularia Junta Nacional publicarà demà una disposició restablir l'ús de la bandera monàrquica.

Ha pres possessió la primera dona que exercirà el càrrec de procurador

A la Presidència de l'Audiència ha tingut lloc la presa de possessió del nou jutge del Jutjat número catòric, senyor Francesc Javier Chaparro Riera.

També ha promès el càrrec de procurador la senyoreta Carme Ila Mola, que és la primera dona que exerceix un càrrec semblant.

Carme Ila, de conformitat amb la llei ha dipositat la quantitat de cinquanta mil pessetes com a fiança.

L'Associació de Funcionaris ingressa a la U.G.T.

Al Teatre Nou, amb molta gent, va celebrar-se ahir al matí l'assemblea de l'Associació de Funcionaris Municipals.

Presidi Correa, i prengueren part en el debat que va obrir-se sobre la conveniència d'ingressar o no en una central sindical, «ls companys» Roldan, Guasch, Fàbrega, Palau, Arbos, Marcó, Estarús, Tussó, Borronat, Molina, Encarnación, Climent, Blanch, Ballabriga, Magrinyà i Serra.

L'assemblea acordà ratificar a seva confiança a la Junta, que havia posat els càrrecs a la seva disposició.

Després va fer-se la votació per determinar a quina central sindical ingressaria l'Associació. Donà el següent resultat 592 vots a favor de la U.G.T., i 772 a la C.N.T.

El que ocorregué el 19 de juliol...

La pau arreu del món, sota el signe de la justícia...

Des del microfon de la Generalitat, en llegida dissabte la següent exposició dels fets ocorreguts el dia 19 de juliol.

L'opinió pública no coneix encara exactament el desenvolupament dels esdeveniments ocorreguts el dia 19 de juliol, amb motiu de la sublevació militar nascuda a Barcelona i vençuda a les poques hores pels guàrdies de la guàrdia civil i l'entusiasme dels ciutadans de les masses populars, junt amb el concurs de l'aviació lleial, que tant es distingeix en aquesta guerra. La victòria de la democràcia sobre la dictadura militarista als carrers barcelonins és un esdeveniment èpic en el qual es decideix, en aquell mateix moment, la propera derrota dels poders tirànics que intentaven entronitzar-se a Espanya. L'explicació dels successos dirà a les generacions presents i futures el que fou l'audàcia i el sacrifici del poble barceloní que el dia 19 de juliol defensà amb la seva generosa sang la llibertat.

EL GOVERN DE CATALUNYA DAVANT ELS ESDEVENIMENTS

El Govern de la Generalitat de Catalunya, des abans del moviment, havia adoptat precaucions per tal d'evitar un cop de ma. En veure, però, que les guarnicions es mantenen en llurs casernes, es donà l'ordre que una part de les forces de vigilància es retirassin a descansar. No era una imprudència, ni una mesura absurda de confiança desmentida. També les forces lleials necessitaven un descans després dels tres llargs dies que a penes havien dormit; no podia esgotar-se la defensa de la ciutat, i calia donar un descans a la força vigilant de la República. Mitja hora després d'haver ordenat aquest descans, minuts abans de les cinc del mateix matí del 19 de juliol, les tropes faccioses sortien al carrer per les portes de totes les casernes de Barcelona, amb l'única excepció de la Intendència. La resta de la guarnició —infanteria, cavalleria, artilleria— sortia al carrer amb llurs armaments i pertretes de guerra. Al crit de «Viva Espanya» anaven a matar; al crit de «Viva la República» pretenien sorprendre i establir la confusió del propòsit. No deixaren de sentir-se, però, repetits crits de «Viva el Fascisme».

COMPANYS A LA COMISSARIA D'O. P.

Un avís telefònic comunicà al President de la Generalitat de Catalunya, senyor Companys, la nova. Al mateix temps arribava a la residència del President el fill dels primers trets, i el President Lluís Companys, fill del poble carn del poble, es dirigí a la Comissaria d'Ordre Públic de Catalunya, on se li féu una rebuda apoteòtica.

EL POBLE PREN L'OFENSIVA

Des d'aquell instant no s'esperà ni un moment més, no s'esperà que els insurgents ataquessin, sinó que s'anà a l'ofensiva. Aquesta fou la consigna. I les tropes enemigues es trobaren hostilitzades per totes parts. Les forces lleials i el poble heroic no defensaven posicions, les conquistaven; no esperaven l'atac, el realitzaven.

Per sorpresa les tropes, insurgents shaven apoderat i establert a tots els llocs estratègics de la població. Des de la Plaça d'Espanya pensaven dominar les barriades de Sants i Horta, i el llarg carrer de Cortis Catalanes fins la Plaça de la Universitat on també estaven establerts i des d'on enfocaven les Rondes, el carrer de Pelayo, i la unió amb la Plaça de Catalunya; des de la Plaça de Catalunya dominaven o pretenien dominar les Rambles, el Passeig de Gràcia, les Rondes que llguen amb les barriades obreres de Sant Andreu i Poble Nou i obtenien el control de les comunicacions amb la resta d'Espanya en ocupar la Telefònica, que havien aconseguit ocupar, mitjançant un engany covard.

GODED, A CAPITANIA

Després d'arribar en avió, es presentà a l'edifici de la Capitania General, on fou rebut com a cap dels militars que es trobaven a l'Estat Major del general Llauder, i per l'Estat Major del general Llauder, el qual varen segrestar els traïdors... Els insurgents creien que el poble català els deixaria venir fàcilment. No comptaven que havien passat, recentment, pel drama dels dos anys de comandament de la contrarevolució i que en el cas de tornar a ocupar el Poder, la política antihumana se li intensificaria sinistrament. El poble català, quan atacà els insurgents, no féu amb tanta violència que les tropes sublevades no foren tropanyades més que del terreny que tropanyaven. Les heroiques masses populars i les forces lleials els atacaven pertot arreu, rebotant els sublevats en una ofensiva a mort, amb ràbia coratge, amb tal impetu que el poble conquerí canons a pit descobert.

Mentrestant, a la Comissaria d'Ordre Públic es produïren escenes emocionants i dramàtiques en presència de guàrdies i paisans ferits que volien estranyar a mà del President Companys i dir-li que morien solistes per Catalunya i per la Llibertat.

L'AVIACIÓ AL COSTAT DE LA REPÚBLICA

L'aviació, novament a executar les ordres que arribaven del general Goded. El brau tinent coronel San-

dino posava les ales militars al servei de la República. La Guàrdia de Seguretat combaté amb valor inaudit des del primer moment. A la Comissaria de Governació, el conseller senyor Espanya i el general de la Guàrdia civil, senyor Aranguren, i altres consellers donaven ordres a les seves forces mentre tant a la Comissaria d'Ordre Públic, el capità Escofet i el comandant Guarnier, a presència del President Companys i sota els seus auspicis, llançaven nous elements contra els nucls rebels. En aquesta magnífica jornada quedà reflectit el valor indescribable de les organitzacions sindicals i dels partits populars. A les dotze del matí els insurgents havien perdut les posicions de la Plaça d'Espanya i de la Plaça de la Universitat... A la Comissaria d'Ordre Públic anaven arribant els primers grups de caps, oficials i sol-

datos presoners. I amb els presoners arribaven també els primers canons presos a l'enemic. Canons que, cap al vespre, emposos pel poble, baixaven per la Via Laietana per tal d'anar a l'assalt de la Capitania General, on es trobava reclus l'Estat Major del general Goded.

L'ACCIO DE LA PLAÇA DE CATALUNYA

Serien les onze del matí quan la Guàrdia civil, sota el comandament del coronel Escobar, es dirigí a la Plaça de Catalunya per a batre els rebels que encara quedaven, més que parapetats, presoners a l'Hotel Colom i a la Telefònica, és a dir, en llurs posicions. I mentre la Guàrdia civil, els guàrdies d'Assalt i el poble heroic dominaven els feixistes a la Plaça de Catalunya i entraven a l'Hotel Colom, arribant la lluita cos a cos, fins a vèncer totalment

els darrers reduïts, altres grups de ciutadans iniciaven el bombardeig a la Capitania General. Aquest bombardeig impressionà de tal manera els caps que es trobaven a l'edifici, a les ordres del general Goded, que aquest es rendí als quaranta-cinc minuts de setge. La bandera blanca que aparegué al balcó de la Capitania i que assenyalava la rendició del capdell Goded, era, definitivament, la derrota del moviment. Eren les sis de la tarda.

VICTIMES..

Els centenars de morts estesos pels carrers de Barcelona, els milers de ferits que encara, a terra, aixecaven el puny clos en lloc de reclamar auxili, excitaven els combatents en peu a continuar la lluita; no en va caigueren en el combat contra els partidaris de la tirania.

COMPANYS I GODED FRONT A FRONT

A les set de la tarda, el general Goded fou conduït, presoner, al Palau de la Generalitat on el senyor Companys ordenà que fos portat. El President ja hi era, i en rostre, sostingueren un diàleg per tal de convèncer-lo que havia d'anunciar al país per mitjà de la ràdio, la derrota que havia sofert. El cap es resistí i el senyor Companys li reiterà la indicació, puix que, de no fer-ho, podria representar un major nombre de víctimes.

Davant d'això el general Goded anuncià, personalment, la seva derrota i rellevà a tots dels compromisos que tinguessin contrets. Les paraules del general Goded, en ésser escoltades a tot Espanya, produïren una enorme impressió. Des de Madrid foren radiades dotzenes de vegades a tot Espanya. Barcelona no havia estat vençuda pels militaris, Catalunya es mantenia fidel a la República. Es continuà a la resta del país les guarnicions que encara pensaven sublevar-se i s'augmentà l'ànim combatiu de les forces lleials i es recobrà l'impuls necessari per a la victòria final.

L'IMPULS COMBATIU DE CATALUNYA

A les poques hores, no solament Catalunya quedava neta d'enemics, sinó que de Catalunya sortien cap a terres d'Aragó i després cap a Mallorca, legions de braus milicians que anaven a lluitar per la llibertat, salvant els pobles del poder facciós.

Aquesta fou la gran il·lució escrita per Catalunya el dia 19 de juliol. Una il·lució històrica en la qual el poble féu acte de presència i donà la seva sang generosa que, ho repetim, no s'haurà vessat debades. Que ho sapiguem tots.

Els morts i els ferits caiguts foren pietosament recollits pels que sobreviscueren en la lluita. Catalunya començava a tindre al mateix ritm que la guerra una nova consciència social. El President Companys havia dit:

«A la punta de llurs balonetes, els exèrcits de Napoleó hi portaven presa la declaració dels drets de l'home. Als canons dels fusils del poble ara hi porten els postulat de la nova i autèntica República de Treballadors.

Cauran els fantasmes d'un altre funest i els tòpics patriòtics que cobrien afany de dominació i privilegi de casta per a donar naixement amb audàcia creadora i aptitud responsable a un nou Estat federal, traducció de la realitat ibèrica, unit pel dret i per l'amor al més noble patriotisme.

Aquests generals insurgents són els representants d'un militarisme ensuperbit que solament havia de guanyar batalles en el país propi, indefensa, que mantenia sempre la cacció sobre el Poder civil.

Amb aquesta consciència no és estrany que s'hagin subleuat al nostre protectorat d'Àfrica cobrint-nos de vergonya i portant els moros a Espanya per tiranitzar el poble espanyol. El fet d'haver vençut la insurrecció és degut que la indignació popular havia anat alimentant-se després d'anys i anys d'humiliacions i desastres. Aquesta gent i qui els aguanta i sosté, representen la reacció més cruel i sinistra que ens avergonyia davant el món. Tot això serà anihilat i sota el signe de la vida i del progrés anirem cap a una democràcia creadora.

La rebel·lió està vençuda. Ningú no podrà contenir l'impuls victoriós de la moral popular que es llança al combat amb l'heroisme dels més purs ideals.

La lluita que es ve sostenint a Catalunya i a tot Espanya t'én abast internacional. Qui no vegi i no ho comprenzi en tota la seva realitat i extensió està cec. L'esdevenidor ho demostrarà.

Estem lluitant contra la reacció més bàrbara del món, perquè en la resta del món el feixisme tenyex les seves intencions amb certa reforma de caràcter social i polític mentre que a Espanya l'únic programa de la reacció no és més que el manteniment dels repugnants privilegis de la casta militar, clerical i aristocràtica. Ni tan sols lluiten per la grandesa d'un nacionalisme imperialista, sinó pel sosteniment d'una casta privilegiada per damunt de tot el més digne del país.

Des del microfon de la Generalitat de Catalunya saludem els heroics milicians de tot Espanya, als germans de tota la Península i a l'opinió mundial que aprecia el nostre esforç i ens estimula amb el concurs de llurs simpatia. I en afirmar la nostra decisió de vencer, ja gairebé aconseguida, fem vots per tal que imperi arreu del món la pau sota el signe de la justícia, del dret i de la dignitat humana. Visca Catalunya! Visca la República! Visca la Llibertat!

A les comarques gironines

El conseller d'Economia i Serveis Públics va visitar alguns centres industrials

Després d'adreçar, acompanyat dels senyors Camps Arboix, Oliva, Puig Fajades, Cerezo i altres, a S'Agaró, on hi havia el director general d'Assistència Social, senyor Iria.

Foren rebuts per delegacions de la indústria suera, les quals li posaren de relleu la necessitat de remeiar la crítica situació que travessa l'esmentada indústria.

Dinaren a S'Agaró i després marxaren a Palamós. La comitiva fou salutada pel diputat senyor Barraguet i l'alcalde senyor Garrell. Després de reposar una estona al Centre Federal, marxaren a Palafrugell on visitaren els tallers Construccions Trill, els quals fabriquen material de guerra.

Tot seguit tornaren a Barcelona. Passaren per Mataró, on el senyor Tarradellas parlà amb el diputat senyor Bibeny i els senyors Peiró i Pou. Tractaren assumptes d'interès per a la comarca. Intervingueren en les converses els alcaldes de Tiana i Masnou.

A les nou el senyor Tarradellas arribà a la Generalitat, i passà tot seguit a la Residència per a saludar el President.

NOVES ACTIVITATS EN EL RAM DE LA CONSTRUCCIÓ

Nota pregada del Sindicat d'Arquitectes de Catalunya:

«El Sindicat d'Arquitectes de Catalunya des del front del treball, en la lluita contra el feixisme, i d'acord amb les organitzacions obreres C. N. T. i U. G. T., a les quals pertanyen indistintament els seus membres, està portant a terme una tasca creadora de noves activitats en el Ram de la Construcció.

Destaca en primer rang la feina de Control en les cases constructores, que a iniciativa de la Secció Tècnica de Paletes i Manobres de la C.N.T. i conjuntament amb el Comitè Obrer corresponent, ha emprès en gran nombre de les dites cases constructores, per a reprendre totes les obres en curs a Barcelona i per a iniciar-ne de noves.

Així mateix, els nostres representants en el Comitè de l'Escola Nova Unificada (C.E.N.U.) treballen activament en l'habilitació de locals per a escoles, a fi de donar cabuda a tota la població escolar de Catalunya.

Ha quedat oberta en les nostres oficines la subscripció a favor de les víctimes de la lluita antifeixista, amb la quantitat de mil pessetes lliurada al Comitè de Milícies Antifeixistes i es notifica a tots els companys que contribueixin a la dita subscripció amb caràcter obligatori.

Important. — En reunió del dia 28 del corrent, s'acordà que:

1. Cap arquitecte no podrà acceptar càrrecs oficials sense autorització especial i escrita del Sindicat.
2. L'arquitecte que aprofitant-se de les circumstàncies actuals es comprovi que s'ha preparat l'obtenció d'un càrrec, li serà negat immediatament l'exercici de la professió. Si ha estat, un tercer el qual l'ha proposat per al dit càrrec sense intervenció del Sindicat d'Arquitectes, el proposat restarà incompatible amb el càrrec.
3. El Sindicat exigirà rigorosament dels organismes oficials el seu control sobre tots els arquitectes i prestarà el seu ajut facilitant tots els professionals que calguin per a la tasca a realitzar.

Els nomenaments fets tots sota el control del Sindicat seran provisionals i restaran a disposició d'aquest.

Una periodista estrangera ha estat morta pels rebels

Múrcia. — Notícies del front diuen que una periodista estrangera, anomenada Raquel, en companyia de dos milicians i ocupant un automòbil matriculat de Soria, recorregueren diversos fronts de Còrdova. Quan tornaren es despatxaren i s'internaren en les posicions rebels, sense sentir els crits d'avertiment de les nostres forces perquè s'atressin. Els rebels dispararen contra el cotxe i mataren els seus tres ocupants.

A Mallorca, l'enemic està cada dia més desmoralitzat

El cap de les forces de les Balears, capità Bayo, trameté ahir el següent comunicat al President de Catalunya:

«Les nostres forces han fortificat llurs posicions avançades i han reparat després del treball intens d'aquests dies. Hi ha hagut tranquil·litat a tots els fronts, però l'enemic cada dia està més desmoralitzat.

La vida al campament de Lecera

El milicià que s'emporta una nina al front...

Els facciosos han mobilitzat ja els quotes del reemplaç del 1928!

Hem vist un milicià que se n'anava a Lecera. Sota el braç portava una capsa de cartró.

—Munició?— l'interroguem.

El milicià somriu i destapa la capsa. A dintre hi havia una nina.

—Sí, una nina —ens diu—. M'he emportat al front com a present per a la filla de la casa de Lecera on m'allotjo. És una família que em tracta a cos de rei. Estic a casa d'un constructor de carros. Penseu que, vulgués o no, a mi m'han cedit el fill de matrimoni i el matrimoni dorm en un catret!

El milicià —un home d'aspecte ferreny, embrunit ja pel sol del front aragonès— continua explicant-nos:

—I, a l'igual que jo, tots els altres milicians que estem a Lecera, a les portes de Belchite. La població civil es desvia en atencions i procura, per tots els mitjans fer-nos agrada la vida de campament. El país és ben agradable, encara que no doni gaire cosa de sí, només ram i blat. I encara el blat ara està perdut. Però no ens manca menjar, sinó ben al revés. L'alimentació és abundant i bona. Mengem pollastre i conill molt sovint. Habitualment, carn de bo. Molta fruita, especialment síndria. Com podeu veure, la vida a Lecera no és pas incòmoda...

—I l'enemic?

—El tenim allí, al davant nostre, fortificat en unes muntanyes. Bon sovint es baralla la nostra artilleria amb la seva. La bateria que ens molestava més era la instal·lada al Cerro del Lobo. Ginc dies va durar el seu foc, fins que l'obligàrem a callar. Els prenguérem dos canons del set i mig i quatre netes lloctes, una d'elles antiaèria.

—Si hi ha dies que passen pel damunt del nostre campament. Són

quatre aparells que venen de la base de San Gregorio, de Saragossa. Però nosaltres no els temem. Volem amb una por extraordinària. Sempre van tots junts, com si temessin de separar-se. Les bombes que deixen anar, a més, no són gens perilloses. Petites com granades del sis. Una mena de bales de canó, amb una hèlix. Es casual que arribin a explotar, i no fan a terra sinó un

forat petit, gairebé no deixen rastre.

—La nostra aviació, què?

—Es tota una altra cosa. Els pilots republicans, quan passen pel damunt de les línies enemigues, fan l'efecte d'una tromba. S'encreuen en totes direccions i es fa difícilíssim preveure d'on sortiran. Després, van molt ben equipats amb mate-

rial de bombardeig. O si no, què ho duguin els enemics...

—Els heu fet moltes baixes?

—Bastantes. Ah!, i un detall interessant: hem recollit cadàvers de quotes del reemplaç de l'any 1928! Ho hem sabut per les indicacions de les guerres. Els facciosos fan ja els darrers esforços...

M. C.

S'acosta l'hora de prendre Avila i Segòvia

A la serra, els rebels es baten desesperadament, però són derrotats

Madrid, 31. — Les notícies rebudes de la serra acusen una forta activitat a tots els fronts. Fa dies que els rebels es baten a la desesperada en diversos fronts, i tot el seu interès sembla que és de rompre el mur que per a ells és la serra. També en la serra s'observen els vols dels aparells facciosos, que amb prou feines produeixen sensació als milicians, ja que els seus projectils gairebé sempre no fan altra cosa que obrir gota a terra. El pla dels rebels en les darreres hores de la tarda ha estat rompre la línia del capità Perea, però han estat castigats durament.

Els avions enemics ja no llancen bombes de gran calibre, la qual cosa fa suposar que es troben malament de municions.

A Lozoya s'ha lliurat un dur combat. Els nostres soldats i milicians emparats amb el treball intens d'aquests dies, hi ha hagut tranquil·litat a tots els fronts, però l'enemic cada dia està més desmoralitzat.

posar que ha estat canviat el seu emplaçament, o bé que els nostres avions els han destruïts.

La impressió que hi havia aquesta nit en els diferents fronts de la serra és que s'acosta l'hora que les nostres tropes entrin a les capitals castellanes d'Avila i Segòvia.

Han passat famílies i soldats al nostre front en nombre superior als dies anteriors. Sembla que davant de notícies facilitades per aquests, són molts els que es volen refugiar en nosaltres. Informes subministrats per militars presents a les nostres línies acusen una vegada més la descomposició dels sublevats. Hem pres dies metralladores, fusells, queviures i municions. Un avió enemic ha volat aquest matí per damunt del nostre campament, intentant disparar en descens, però s'ha remuntat i s'ha allunyat de les nostres metralladores. A la tarda, volant a gran altura, passà a cinc mil·límetres del campament, per damunt del mar.

El gran èxit d'inscripcions a les columnes "Francesc Macià" i "Lluís Companys"

L'èxit que ha obtingut la inscripció de simpatitzants de l'Espanya a les columnes "Francesc Macià" i "Lluís Companys" ha esgotat totes les previsions dels organitzadors.

El nombre d'inscripcions sobrepassa de molt la xifra calculada, fins al punt que al Castell de Montjuïc, quarter general de concentració de les esmentades columnes, ja no tenen elements perquè puguin reposar els valents ciutadans que dintre breus dies sortiran cap al front.

Tenint coneixement que en molts Centres tenen emmagatzemats, arran dels fets, matalassos, la Federació de Barcelona de l'Esguerra prega als dirigents dels nostres Círculs que per tots els mitjans facin arribar al Castell matalassos per als patriotes que s'estan preparant per enar al front.

"Romeu i Julieta" és la millor prova del caràcter permanent de la veritable bellesa", diu Norma Shearer a propòsit de l'estrena d'aquest film

Les grans actrius es distingien per la seva simplicitat, llur manca d'afectació, llur encís i llur intel·ligència, és indiscutible que Norma Shearer mereix un lloc escollit entre les millors intèrprets que el llenguatge ha conegut. Ara, Norma Shearer, gran actriu, esposa fidel, mare feliç, s'ha convertit en la més adorable Julieta... La Julieta de la immortal tragèdia de Shakespeare.

En una setmana que "Romeu i Julieta" ha estat enllestida. I tot Hollywood parla d'aquest film extraordinari. Sota la direcció de George Cukor, autor de "David Copperfield" i "Les quatre germanetes", una brillant interpretació comprèn, ultra Norma Shearer, Leslie Howard, l'inolvidable protagonista de "Berkeley Square" i "La pimplineta escarlata", en el rol de Romeu;

John Barrymore, que fa una crendre sorprenent. Edna Mary Oliver i Basil Rathbone, l'impressionant estralador d'Anna Karenina i "David Copperfield".

G. L. George, corresponent a Hollywood de "Cinéma", desitja saber el que Norma Shearer pensava del film i del seu rol, s'ha entrevistat amb ella.

—«Romeu i Julieta» —ha dit l'actriu— és la millor prova del caràcter permanent de la veritable bellesa. Estem molt lluny del segle setze, en què aquesta peça fou representada per primera vegada, i no sabem gran cosa sobre la manera com era interpretada aleshores. Aquesta circumstància, afegida al fet que els mitjans del cinema difereixen tant dels altres arts, m'ha fet crear amb molta desimbolura la composició del meu personatge. La peça de Shakespeare és la més bella novel·la d'amor que hom coneix, i els sentiments que ha descrit meravellosament són eternals. La meua Julieta no serà una imitació d'aquelles que les grans actrius han fet revivre a les taules. Admiro sincerament la manera com Katherine Cornell ha encarnat el personatge, però de la mateixa manera que ella l'ha renovat, vull també renovar-lo.

Es aquest amor de la innovació, i aquesta valentia també, que són les grans característiques de Norma Shearer. En el procés de Mary Dugan, gosa, la primera, portar al llenguatge de la dona moderna, després, amb "Pena d'amor" i "Miss Barret", torna a donar vigor als drames d'amor romàntics i sentimentals que havien desaparegut dels films. I, en fi, la seva Julieta serà independent de totes les tradicions teatrals i l'expressió de la seva pròpia personalitat.

—Què penseu —pregunta el periodista— de la idea de portar els grans autors clàssics al llenguatge?

—Proclamo sempre que el rol educatiu del cinema fa la seva ve-

ritable importància. Filmar els clàssics és un excel·lent mitjà d'aplicar aquest principi.

Potser Norma pensava en "Fúria", la més terrible acusació del vergonyós costum americà que és el linxatge. G. L. Michel l'interroga sobre aquest film.

—El meu pensament —confirma Norma— pot aplicar-se perfectament a "Fúria".

—En altres termes, es pot dir que és un film de propaganda contra el linxatge?

—No he pogut suportar mai les persones que, molt sovint per tal de no acceptar la veritat d'un film, creuen poder dir-ne amb un to superior: «Bah! No és més que un film de propaganda!» Si "Fúria" és un film de propaganda, i els qui l'han fet poden estar-ne orgullosos. L'actriu havia parlat amb una passió tan gran en la veu, que el periodista canvià de conversa.

—La vostra vida privada sembla reunir totes les probabilitats de felicitat. Sou una gran actriu, una esposa fidel i la mare de dues encantadores criatures. Aconsellariau aquesta fórmula a totes les dones?

—Si un home i una dona que s'estimen tenen un interès comú, com el cinema en el nostre cas, la resta hauria de seguir tota sola. No és qüestió de fórmula, sinó més aviat de comptabilitat.

Pensem en la Norma Shearer que havia desembarcat a Hollywood de molt jove, el 1923, i que havia pres Irving Thalberg, el productor més jove de l'època, per un empleat de despatx. No fou fins tres anys més tard quan aquest s'armà de prou valentia per demanar a Norma de casar-se amb ell, i encetar així el casament més llarg i més feliç que Hollywood ha vist néixer sota el seu cel sempre blau. Norma, actualment al cim de la seva gloriosa carrera, pot certament mirar amb orgull enrera i parlar amb idèntica autoritat de la seva doble carrera d'actriu i esposa.

TRAILER

JOSEP M. CASTELLVÍ estrenarà un d'aquests dies el seu reportatge "Episodis nacionals", que juntament amb Ismael Nieto i Julià Salvador ha filmat desinteressadament per a l'«Izquierda Republicana» en els fronts de Somosierra i Guadarrama. Els beneficis que reportarà aquest film seran destinats als hospitals de sang del Front Popular.

CLARK GABLE està treballant per primera vegada en els estudis de la Warner Bros. sota-arrendat i el primer dia que menjà en el restaurant de l'estament estudi, dues cambres es desmaiaren de la impressió de veure'l de tan a prop.

BETTY FURNESS va causar gran sensació en presentar-se al "Trocaire" amb un monumental capell guarnit tot ell de verdura.

Imitant una amanida. Tanta fou la sensació, que Ginger Rogers va exclamar en veu alta: —Demana un pollastre a l'est, que tot seguit me'l menjare al teu capell!

MARY MILES MINTER... ¿No la recordeu? Presenteu-ho al vostre país i el el que la recordarà. Era una estrella del cinema molt popular fa vint anys. Quanyà molts milions en pocs anys i va desaparèixer tal com havia sortit (ràpidament) arran de la mort del seu promès, el director William Desmond Taylor. Fou aquell un dels primers més misteriosos, la solució del qual encara s'espera avui. Mary va sofrir les conseqüències de l'escàndol i s'allunyà del llenguatge. Avui ha tornat en primera pàgina dels periòdics. La seva mare, que administrava la seva fabulosa fortuna, ha acusat una firma comercial de malversació de fons i d'haver-la deixada a la misèria. Mary Miles va perdre la seva fama fa alguns anys, i avui ja no posseïx els diners que aquesta li donà, i declara que odia el seu passat d'estrella internacional.

GRETA GARBO serà l'actriu trinitàtica que haurà encarnat el rol de Margarida Gauthier en "La dama de les camèlles", d'Alexandre Dumas fill. L'obra haurà estat feta en tots els idiomes i filmada moltes vegades en mut, a més dels milers de milers de vegades que s'ha donat en òpera. En la nova versió que va a realitzar Greta, el personatge principal porta el nom de Camille, que és tal com l'han batejat als Estats Units, per raons de fonètica.

MERLE OBERON havia estat contractada per David O. Selznick per a encarnar el rol principal d'"El jardí d'Alba". Després d'alguns mesos, Selznick contractà Marlene Dietrich i deixà Merle sense paper. L'estrella anglesa ha iniciat un judici legal exigint una indemnització. Fa poc que Merle va oferir en la seva casa de Santa Mònica una recepció en honor de Douglas Fairbanks i la seva nova esposa. I invità Marlene Dietrich. Tothom va comentar el fet que les dues estrelles que semblaven rivals, fossin amigues en la vida privada.

CONRAD NAGEL, parlant amb un grup d'aficionats en un concurs d'una estació difusora, recordà que Hollywood i els seus estudis eren una màquina de trinxar carn, en la qual quedaven premsats tots els aficionats que arribaven allí carregats d'illusió. El surten aixafats —afegeix— barrejats amb la carn amb el greix, convertits en botifarres. Però sempre n'hi ha algun que resisteix als dents de la màquina, i resulten bistecs que es fan pagar deu mil dòlars setmanals.

UN FILM PER A LA SEQUERA... Jesse Lasky és un dels homes aficionats a fer lupusques; un dia apostà amb els seus empleats que plouria la tarda que es projectés a Nova York el seu film "Una tarda de pluja". D'aquesta manera el seu film hi sortiria guanyant, i efectivament, va ploure, i ara els seus agents de propaganda anuncien la pel·lícula a totes les regions agrícoles del país com a pel·lícula que ha d'inspirar els dies de sequera, ja que el film provoca la pluja.

ATENCIÓ AL RELLOIGE!!

El rellotge d'arena per un costat i ROCHELLE HUDSON per un altre, "mesuren" les besades a RICHARD CROMWELL. A vegades, però, els rellotges es deturen... Ambdós protagonitzen el film Paramount "Rosella" ("Poppy")

AJUDEU LES VÍCTIMES DEL FEIXISME!

Relació dels donatius rebuts al Comitè Central de les Milícies Antifeixistes

Ptes.	Establiments Félix Garsia, S. A.	1385'
Suma anterior...	1.004.753'13	
Personal de la Secretaria de Defensa...	127'	
Salvador Garcia...	25'	
Gregori Borrell...	1'	
Josep Malat...	5'	
La mare d'un milicià...	1'	
Francesc Campi...	5'	
La mare adoptiva del milicià Belayo...	8'	
Manuel Martinez, milicià Treballadors de la casa Vidua Fill J. Amat (tercer lliurament)...	46'	
Miquel Solà...	10'	
Obrers Seda Barcelona U. G. T. i C. N. T., tercer lliurament)...	1542'90	
Joan Blaya Pérez...	5'	
Simó González...	10'	
Josep Maria Solà...	2'	
Eduard Gifré...	3'	
Lluís Bala...	2'	
Modesta Dulmado...	5'	
Vicenta Izáñez...	2'	
Carme Bosc...	5'	
Treballadors Metal·lúrgica Industrial (U. G. T. i C. N. T.)...	120'	
Personal fabrica i tècnica Societat d'Àmpares Elèctriques...	3233'	
Casa Manan i obrers...	253'	
Alfons Pedrol...	10'	
Josep Castellví...	25'	
Joanm. Arbóles i Ramon...	10'	
Maria Gándara...	10'	
C. S. ...	2'	
Emili Ferré i Domènec Torredell...	50'	
Encants de Sant Antoni Teresa Roig...	1053'50	
Antoni Ramos...	1'	
Un milicià...	5'	
Rosa Traset...	10'	
Joanm. Mas (notari)...	25'	
Joan Amat i Almar...	50'	
Antoni Pérez...	25'	
Carme Garcia...	10'	
Montserrat Solé de Garcia...	10'	
Manuel Alimbar...	10'	
Milicià Antoni Pérez...	5'	
Salvador Corvera...	25'	
Pere Martinez Garcia...	5'	
Dels pobles Besora i Sorra, que han llurat al seu respecte departament un canvi de vi...	287'20	
Germandat d'Empleats d'Espectacles Públics de Barcelona...	1000'	
Llones Soler, milicià...	10'	
Matrimoni Boix Martí...	10'	
Associació General d'Empleats d'Assegurances (segon lliurament)...	6000'	
Andreu Borrall...	100'	
Gerència casa Abella i Ginebra, germanes...	1000'	
Pere Burrolosa...	5'	
Societat Anònima Gros...	5000'	

Ramon de Sentmenat, al costat del poble

Ens ha visitat el popular galant jove del cinema hispànic, Ramon de Sentmenat, per tal d'oferir-se en tot i per tot allò que ell pugui ésser útil per a ajudar en la lluita contra el feixisme.

Agraim la visita i l'ofertament del popular actor que en aquests moments no ha vacil·lat a posar al servei del poble el seu art.

Operadors cinematogràfics al front

Amb destí al front de Tardienta, han sortit dos companys operadors de cinema pertanyents a l'Associació Sindical Cinematogràfica (U. G. T.), a fi de seguir prenent les operacions que al front es vénen efectuant des del principi d'aquesta lluita pel Partit Socialista Unificat i la U. G. T.

El reportatge de guerra "Episodis nacionals" ha estat realitzat per l'equip de "Izquierda Republicana"

L'amic Josep M. Castellví en prega de rectificar l'article de la nostra entrevista amb ell, publicat dissabte passat, fent constar que la pel·lícula "Episodis nacionals" ha estat realitzada per l'equip cinematogràfic d'Izquierda Republicana, de Madrid, i del qual equip ha estat un dels col·laboradors.

En recte esperit de justícia creu convenient remarcar que la direcció d'aquest equip cinematogràfic la ostenten els companys Josep Muñoz i Lluís Maestre, sota la direcció dels quals ha estat filmada totalment la pel·lícula a la qual ell va portar la seva entusiasmada i desinteressada col·laboració.

Igualment creu que seria injust no deixar consignat el nom d'Ismael Nieto, primer cameraman de la pel·lícula, el qual, malgrat trobar-se en perilloses situacions, ha obtingut sempre una magnífica fotografia.

A més, els directores d'aquest equip que actualment es troben filmant a Cartagena, arribaran a la nostra ciutat d'un moment a l'altre, i portaran la pel·lícula que Izquierda Republicana ha editat a profit dels Hospitals de Sang del Partit.

Treballadors de la casa Serrall, secció lampistes...	122'20
Jaume Faura...	10'
Ramon Barberà...	25'
Leandre Puyó...	5'
Jaume Gibert...	5'
Lluis Altabella...	10'
Andreu Aranzo...	5'
Enric Casabona...	5'
Obrers de la casa Vicens Blanc Duran (U. G. T. i C. N. T.)...	507'25
Francesc Maria Francesc Antoni Aubareda...	5'
Maria Farré...	5'
Un vigilant del Guinardó...	5'
Adolf Font...	10'
Càndida Manoll...	5'
Festeigs...	3083'20
Suma total...	1.131.703'38

Recaptes a favor de les Milícies i de les víctimes del feixisme

Ahir van fer-se moltes recaptes a favor de les milícies i de les víctimes del feixisme. Grups de noies i joves recorregueren carrers i places de la ciutat sol·licitant les ciutadanes apostacions a favor dels braus lluitadors antifeixistes.

A remarcar la sortida dels grups del Foment Republicà de Santa, de la Federació Euterpe dels Cors i Orions de Clavé, d'un grup de coristes de la barrada de Gràcia, que féu sentir en alguns llocs els seus cants; el grup de Sant Martí, Hort i Guinardó, el grup de Les Corts, Sarrià i Sant Gervasi i altres.

En alguns punts foren situats nombroses taules en llocs cèntrics de la ciutat, on es recolliren donatius a favor de les milícies.

Un dels escamots que ahir recorregueren la ciutat demanant ajut per a les víctimes del feixisme (Centelles)

PEL·LÍCULES

L'amargor de Lionel Barrymore

En un acte de la Metro cessa momentàniament l'activitat. L'estrepit de les cambres i les veus dels treballadors s'apaguen. En el recó que acaba de passar de la llum a la penombra, vibren dolçament les cordes d'un piano. Un home de gest inquiet i dits nusosos recorre les teclat nerviosament. L'actor tracta de dominar la rebellia dels seus nervis, de recobrar l'energia constantment amenaçada per la massa activitat. Els acords de Beethoven adquireixen certa modalitat forta i original, i els perden solennement en els salons ficticis, que són com un interpretació visual de la música.

L'home de complexió ferma, celles poblades rostre de misantròp que s'encorba sobre el piano, és un dels famosos astrats de la pantalla que entre escena i escena cerca un xic de calma tocant el piano.

El major dels Barrymore és un ésser extraordinari, distint i original, sense paral·lel en el món de la farandula. El seu temperament és artístic en tota l'extensió de la paraula. És un ésser infinitament més humà que els nostres herois enlluernadors, desprovistos d'una anima brillant. I com a molt lògic, en opinió de molts, Lionel és un d'aquells que la gent sempre motreja d'excentrics perquè es surten de la grisalla dominant.

Quan parla, la seva veu té ressons durs i el seu front s'arruga d'una manera que algú podria interpretar com el gest de l'home amargat.

Fa molta anys que l'interpret de "Free Souls" era un de tants cavallers errants de les taules, dedicat a recórrer el món aïllat a compunys freqüentment d'aquelles que hom en diu de mala mort.

—Jo era feliç —ha dit—, perquè exercitava la meua vocació teatral i aprendre el teatre, la qual cosa m'era un gran plaer, encara que sempre anava sense un centim a la butxaca.

En els voraçs publicistes s'entestien a presentar-nos l'heroi de "Free Souls" com a un geni optimista i saturat fins al moll dels ossos de la felicitat. Lionel no pot disfraçar-se amb robats barats. La seva ànima té les inquietuds i les tortures de les veritables ànimes superiors, és el cas típic del humà sofert i desencantat que certa en l'art l'únic lenitiu de les angústies interiors.

Lionel fou sempre un fugitiu de les masses d'híbrid intel·lecte. L'autor de les tres celebrats de Broadway havia dedicat un qualificatiu de suau censura. Lionel és quelcom així com el menys Barrymore dels Barrymore. S'ha perpetuat en el cinema, però a Hollywood és tot un brillant parentesi.

Algú ha dit que la meitat de l'èxit d'un actor és la seva sociabilitat i el talent de saber impressionar el públic. L'èxit de Lionel no ha comptat per a res en aquest predicament. Perquè, no hom de dir sense manies, l'èstre del rostre preocupat viu per al mateix, és vana de la seva independència i estima aquesta mena d'orgullosa reclusió que per un general no es permet mai l'actor, com a servent que és dels apèstols del públic.

Per sols aquesta actitud estorçada, Lionel Barrymore mereix l'admiraació dels extraverits de la Meca del cinema. Encara que la llibertat d'expressió i el desdeny dels models usuals ocasioni per regla general una reacció desfavorable, ell ha aconseguit remuntar-se per damunt d'ella, o millor dit, no donar-li importància.

La vida privada de l'astre és simple i senzilla, els seus plaers i inclinacions propis d'un ciutadà desconegut, més que de superhome del cinema. Viu donat a la lectura. Entre els llibres i la música es passa les hores d'oci, quan no s'ha d'enfrontar amb l'ull vigilant i molest de la cambra.

Pot dir-se, en contemplar la vida d'aquest gran home de la pantalla, que té quelcom que molt poques vides posseïxien en la història del cinema: realitat.

El vell malhumorat és la conseqüència inevitable d'una llarga vida de lluita amb un món desprovist de sinceritat i enamorat de tot allò fals. Barrymore prefereix ficar-se com el molusc gasteropod, dintre de la closca del seu propi jo, i riure's dels humans.

Així li dona certa similitud poètica amb el sarcàstic Déu Fan, però l'amor en la vida de Lionel no ha representat un paper substancial. Tal vegada no hauria triomfat mai la seva silueta inconfusible en els grans èxits del cinema, si el seu germà John no hagués fet esforços inaudits, fins a convèncer-lo que la seva vocació era el teatre.

Les víctimes del feixisme Informació directa dels sectors de Casp, Osca, Barbastro, Tardienta i Mallorca

Ha estat enterrat l'heroic capità d'aviació Josep M. Freire

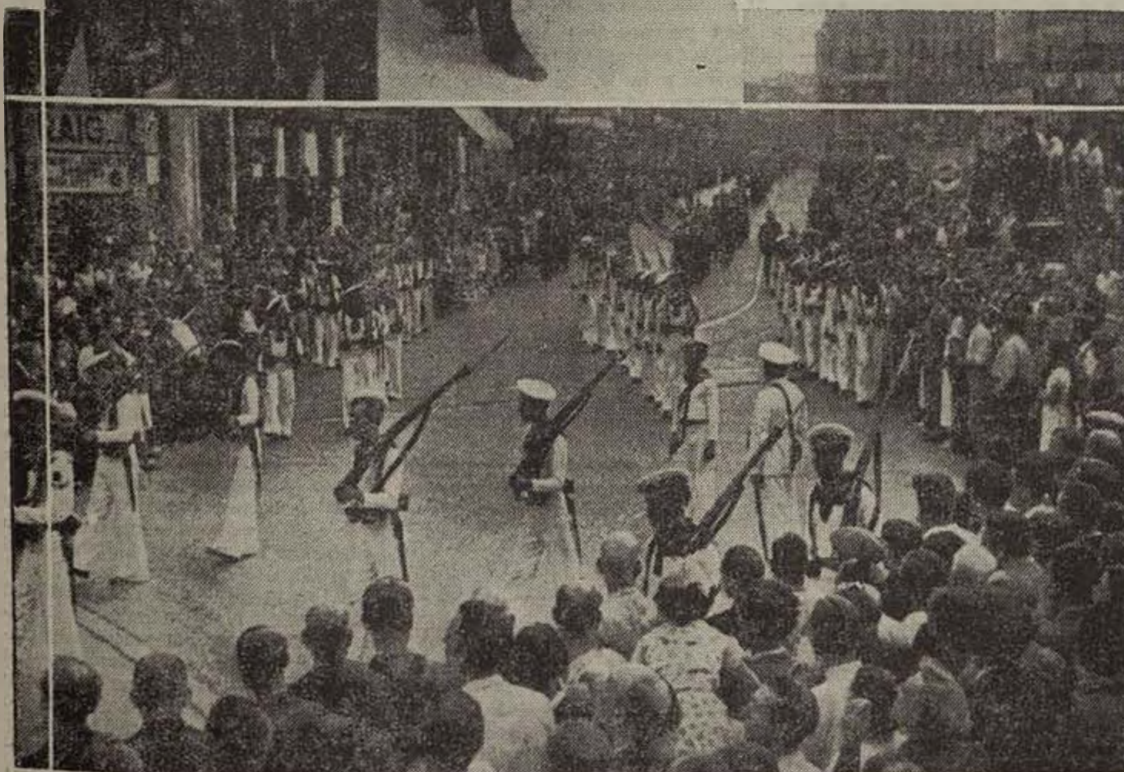
A les quatre de la tarda d'ahir va ésser enterrat el capità d'aviació de la base de Barcelona Josep M. Freire, mort en compliment del deure.

La comitiva sortí de l'Hospital Militar i seguí per la Plaça de la Universitat, carrer de Pelai i Rambles, fins a la de Santa Mònica, on s'acomodà el dol. El pas del següent fou contemplat per centenars de persones.

Obrien la comitiva una secció de policia urbana i una de forces militars d'Estat Català. Després venia el taüt, portat a pes de braços per elements de l'Aeronàutica Naval. Cobria el fèretre una bandera republicana.

El dol era presidit pels consellers de Governació i de Treball; el president del Parlament, senyor Serra Hunter, el conseller-regidor senyor Martínez Cuena, en nom de l'alcaldia, l'ajudant del general de la guàrdia civil, senyor Espinosa; el delegat de l'Estat a la Zona Franca, senyor Guimel; el capità de Seguretat senyor Arrando; el cap de la base naval, senyor Blanco; el comandant d'aviació Ramirez, per la tercera esquadra del Cos; Jaume Miravilles, director general de Serveis Públics; capità de l'Aeronàutica Beneyto, i els cunyats del difunt, senyors Carles i Pere Ruiz.

Seguien molts caps i oficials de les forces de Barcelona i representacions d'entitats polítiques i socials. Hi figuraven igualment diverses seccions de milicians.

Llista dels donatius rebuts al Servei Central de Governació

Ptes.	Segon lliurament de la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya, Mestres del Partit de Barcelona i professors especials ...	8.994'55
Suma anterior: 473.783'40	Mestres del Partit de Solsona ...	581'35
Ajuntament de Ventalló ...	Mestres del Partit de Vil·lafranca ...	1.030'--
Jacint Soria Ruiz, jubilat ...	Mestres jubilats: Ramona Garcia de los Rios ...	15'--
Jacint Soria Molins ...	José Avellá Girve ...	7'--
Subscripció pública de l'Ajuntament de Tossa ...	Llorenç Cabré Serrat ...	15'--
Recaptació del festival organitzat per l'Ajuntament, Comitè Antifeixista, Societat la Concoràdia Cooperativa ...	Ajuntament de La Bajol. Subscripció pública de La Bajol ...	200'--
Sindicat d'Arquitectes de Catalunya ...	Ajuntament de Castellfollit de Rubregós ...	537'--
Casa Fill de Sala Sort ...	Subscripció pública d'Ajuntament de Querol ...	300'--
Indalcel Molins ...	Ajuntament de Gratallops ...	810'--
Ajuntament de Vilardona ...	Comitè del Front Popular de Miralcamp ...	50'--
Ajuntament de Capellades ...	Subscripció pública de Bovera ...	737'55
Subscripció pública de Vilardona ...	Ajuntament de Bovera. Jolioria d'Activas ...	75'--
Ajuntament de Castellet i la Gornal ...	Ajuntament de Cullàs ...	509'--
Segon lliurament de la recaptació portada a cap pel veïnat, pels cònsols Olaguer Puertes, Salvador Poblet, Ramon Ruiz i Robert Mardona, del carrer Carretes ...	Primera llista de la subscripció pública de Cal·lus ...	500'--
Ajuntament de Tiana ...	O. H. ...	500'--
M. G. ...	Ajuntament de Sant Llorenç de Morunys ...	500'--
H. L. ...	Subscripció pública de Sant Llorenç de Mo-	500'--

runys ... 740'--
Federació Catalana Professional de Joleria, Plateria i Relotgeria ... 1.000'--
Tercer lliurament obrers Tipolitografia de Casa Filatures Fabra i Coats ... 223'80
Tercer lliurament, secció Tipolitografia (Erique) de la Casa Filatures Fabra i Coats ... 101'--
Quart lliurament de la gencrancia i obrers de la U. G. T. i C. N. T., fàbrica Borella, Martí Mercadal, S. L. ... 205'--
Tercer lliurament obrers taller i fusteria de la Casa Vidua Ferran Carner ... 271'50
Suma que segueix: 499.400'10

FESTIVALS A HORTA

La Barriada d'Horta responenent com ha vingut fent sempre a les necessitats del moment, ha constituït un Comitè que en representació de totes les Entitats d'aquella barriada tindrà cura d'organitzar grans festes a profit i benefici dels Hospitals de Sant, que tindrán lloc els dies 5 i 6 del proper setembre. Així, doncs, avisa a totes les organitzacions artístiques i musicals, així com també els particulars que si estan lliures de compromisos i volen participar en els esmentats actes, es poden dirigir al president d'aquest Comitè, Joan Font, cada dia, de set a deu del vespre, al carrer d'Alta Mariner, 45, a personalment, o bé per escrit.

FACILITADA PEL DEPARTAMENT DE GUERRA DEL COMITE DE LES MILICIES ANTIFEIXISTES DE CATALUNYA

Sector Casp

La columna de Carol Ferrer ha ocupat definitivament Moyuela, estenent cada vegada més el cercle i estenent més la barrera que separa Saragossa de Terol; al mateix temps s'han efectuat nombroses operacions de policia per tots els pobles dels voltants, i arreu han estat rebuts amb gran mostres de joia i entusiasme per part dels treballadors.

A Casp s'ha celebrat un Congrés Regional de Sindicats afectes a la Confederació Nacional del Treball, on han estat representats tots els treballadors d'Aragó, Rioja i Navarra, i s'han pres importants acords per a la bona marxa econòmica de la Regional aragonesa.

S'ha celebrat un míting de clausura, en el qual han pres part elements de diverses regions, entre ells el company Maríanet, per la Regional Catalana; Souza, pel Comitè Peninsular de la F. A. I.; España, per la Regional de Lleuant, i Ortiz, com a representant de les Milícies catalanes.

El míting ha estat un èxit, i ha estat, enssem, una manifestació d'entusiasme i optimisme grandiosos per a tots.

Segons informes que s'han rebut d'alguns fugitius de Belchite, a aquesta població s'han afusellat més de cent-vint persones. Aduhc doncs, per les hordes feixistes que estan completament demoralitzades i engegnyades pels seus caps. Aquests diuen que Barcelona està completament destruïda, i que solament falta la rendició de Madrid per a dominar a tot Espanya.

A nosaltres se'ns qualifica amb els pitjors mots per a fer-nos antipàtics

estaven adreçats a Trúbia, puix que suposen que la fàbrica de canons és millor lloc de resistència.

Una columna ha entrat pel port de Leitariejos, provincia de León. També han d'avançar amb obligament i està aturada a Còria. Voldrien unir-se a la columna gallega si aquesta pogués passar el port de La Espina i si ells poguessin con-

tinuar. Un altre grup intenta l'empresa impossible de passar el port de Parajes i es troba aturada a Conton. Una altra vol entrar pel port de Tarna, amb igual afany inexorable. Una altra, que vol entrar pels voltants de Potes, a la provincia de Santander, es troba aturada als Pics d'Europa.

Aquestes són exactament les for-

a les poblacions que encara dominen els facciosos.

Sector Osca

L'enemic ha atacat Aplens i Fornillos, on han sofert un seriós càstig, i han deixat a poder nostre els camions. A més, han sofert bastant nombre de baixes, entre morts i ferits.

Sector Barbastro

La nostra aviació ha efectuat vols de reconeixement, i ha bombardejat a les immediacions d'Aplens i Fornillos concentracions rebels, i els ha causat baixes.

Igualment s'ha bombardejat l'estació d'Almudévar, i hom ha comprovat que a conseqüència del bombardejament ha esclatat un camió blindat, carregat de bombes i municions, i a més a més, un vagó ple de petroli.

Sector Tardienta

Calma completa a tot el front. A Vicén i Osca s'està lluitant acarnissadament amb els rebels, i hom ignora la marxa definitiva d'aquest combat.

Sector Mallorca

El capità Bayo comunica que ha fortificat degudament les seves posicions avançades, descansant de l'intens treball d'aquests dies: tranquil·litat a tots els fronts d'aquest sector.

L'enemic es desmoralitza cada dia més, i es passen a les nostres files gran quantitat de famílies i soldats. Aquests darrers ens informen que cada dia és major el desig de desertar en massa de l'esclavitud feixista.

Hem agafat dues metralladores, fusells, queviures i abundants municions. Un avió enemic ha volat aquest matí i ha intentat bombardejar el campament, la qual cosa no ha pogut fer, i s'ha vist obligat a allunyar-se davant el foc de les nostres metralladores.

Front d'Aragó

Ens comuniquen de Sarriena que ha produït excel·lent impressió i gran entusiasme a tot el front l'arribada de la columna de Garcia Oliver, «Los Aguiluchos». Causa sorpresa la perfecta disciplina, organització i proveïment de què ve posseïda.

A la resta del front, sense notet.

Ens trobem a les portes de l'acció definitiva contra Oviedo

Les forces d'Aranda sols tenen el centre de la població

Madrid. — Es de gran interès la relació del front asturià que el rector en cap d'El Socialista, camarada Cruz Salido, ha enviat avui al seu diari.

Diu que es troben a les portes de l'acció definitiva que ha de lluitar-se a Astúries. La rendició de les casernes de Gijón eliminà un gran perill, i ara l'única inquietud és Oviedo i aquest perill es va a acabar ràpidament.

Hi ha, a més, unes altres forces disperses que agonzitran sota la dinamita dels minaires.

El setge és tan absolut, que la gent d'Aranda no té més que el centre de la població, puix que hi ha llocs i barris allunyats de la ciutat i de les forces que aduic són al nostre poder.

Tenen alguns emplaçaments d'avançades que disten solament uns cinquanta metres dels lleials. A la nit es parlen entre ells.

Darrerament s'ha fet una instal·lació de potents altaveus en tot el circuit que pressiona Oviedo. Des de la ciutat hom pot escoltar els altaveus que transmeten les emissions de Madrid.

A uns 100 quilòmetres es troben forces que intenten avançar per diversos llocs. Però la seva marxa és molt difícil, puix que han d'escalar les altures, ja que no poden passar per les carreteres i les valls que estan dominades pels dinamiters.

Les carreteres estan tallades. La columna gallega que avança per Luarca s'ha dividit en dues i comença a escalar les muntanyes. Aquestes columnes tenen, com les forces d'Aranda, un objectiu comú: Trúbia. Voldrien unir-se a Trúbia, i els estorcos que els d'Oviedo han fet per a sortir en alguna ocasió

Després hi anaven diversos cotxes amb coronas de flors. A remorcar la de la guàrdia civil, del personal de la base naval, del comandant de l'Aeronàutica, del tinent coronel Redondo, de la guarnició de Menorca, de la Penya Bergère i de la columna de desembarcament de Balears i el seu capità Bayo al camarada Freire.

El cadàver rebé sepultura al cementiri Nou. (Fotos Centelles i Puig-Ferran)

estaven adreçats a Trúbia, puix que suposen que la fàbrica de canons és millor lloc de resistència.

Una columna ha entrat pel port de Leitariejos, provincia de León. També han d'avançar amb obligament i està aturada a Còria. Voldrien unir-se a la columna gallega si aquesta pogués passar el port de La Espina i si ells poguessin con-

tinuar. Un altre grup intenta l'empresa impossible de passar el port de Parajes i es troba aturada a Conton. Una altra vol entrar pel port de Tarna, amb igual afany inexorable. Una altra, que vol entrar pels voltants de Potes, a la provincia de Santander, es troba aturada als Pics d'Europa.

Aquestes són exactament les for-

Tota la provincia de Còrdova està en poder de les forces lleials

A la capital, la situació dels rebels és desesperada

Madrid. — Còrdova és el lloc a on s'adrecen totes les mirades. Sabut és que tota la provincia de Còrdova es troba en poder dels lleials, i en diversos punts s'han constituït Tribunals populars, l'equanimitat dels quals resta acreditada en les sentències absolutories dictades en bon nombre de casos somesos a la seva consideració.

Ahir fou descobert, en una de les columnes que operen en aquell front, un individu que, en qualitat de practicant, formava part de la columna i que en alguna ocasió havia estat a l'armament dels fonçgués sospites. Li fou robat un carnet de l'any actual, un croquis del terreny on actuava la columna, periòdics feixistes i una quantitat en metàl·lic. Amb grans estorcos, hom pogué dominar la indugència dels seus companys, i s'a-

conseguí la formació d'un Tribunal sumaríssim, que sentencià inexorablement l'espià.

En alguns pobles de la provincia, les esglésies han estat convertides en graners.

Continua l'arribada de fugitius de Còrdova a les nostres avantguardes. Tots, civils i militars, corroboren tot el que ha estat dit de la desesperada situació de la capital. El tràfic urbà ha estat interromput, i solament circulen els cotxes oficials. Els tramvies resten abandonats en els llocs on els sorprené la manca de fluid.

Els pobles d'Almodóvar, Posadas, Hornachuelos i Palma del Río, estan en poder dels elements obrers, defensats per la nostra aviació de les incursions rebels, els quals de totes passades volen restablir la circulació del ferrocarril de Sevilla.

consegui la formació d'un Tribunal sumaríssim, que sentencià inexorablement l'espià.

En alguns pobles de la provincia, les esglésies han estat convertides en graners.

Continua l'arribada de fugitius de Còrdova a les nostres avantguardes. Tots, civils i militars, corroboren tot el que ha estat dit de la desesperada situació de la capital. El tràfic urbà ha estat interromput, i solament circulen els cotxes oficials. Els tramvies resten abandonats en els llocs on els sorprené la manca de fluid.

Els pobles d'Almodóvar, Posadas, Hornachuelos i Palma del Río, estan en poder dels elements obrers, defensats per la nostra aviació de les incursions rebels, els quals de totes passades volen restablir la circulació del ferrocarril de Sevilla.

A Lora del Río la lluita es manté ja fa tres dies als carrers, entro una columna feixista que avançava de Sevilla per tal d'apoderar-se dels pobles esmentats, i aturada a penes començà el seu avanç.

Cascajo demana constantment auxili per ràdio als seus companys de rebel·lió, ja que per la part nord es troba assetjat, mentre que als pobles que comuniquen amb la capital sevillana es va esmentant, per l'estorç decisiu de llurs moradors, la zona lleial.

La manca de municions al camp rebel es nota pel fet que els darrers granades que els seus alions han llançat estan carregades amb pedres. També empenen projectils d'artilleria, als quals adapten un dispositiu en forma d'aleta sense cap eficàcia, puix que la majoria quedaven clavats a terra, sense arribar a esclatar.

Una delegació del Socors Roig Internacional de cinc països, a Barcelona

Una delegació composta pels camarades Emil Bureau, per França; Bru Teysert, per Bèlgica; Francesc Leona, per Itàlia; Marian Schmit, per Austria; i Bodo Ush, per Alemanya, ha visitat Barcelona i continuarà el viatge fins a Madrid, per a recórrer el front i poblacions devastades per les hordes feixistes, per a fer-se càrrec de les nostres necessitats en matèria sanitària i de proveïment, per a publicar llurs impressions als seus respectius països en la Premsa legal i il·legal segons les característiques i possibilitats de cada país dels delegats.

Visitaren el President de la Generalitat, el Comitè Central de Milícies, on foren rebuts pel secretari general, Jaume Miravilles; la caserna Carles Marx; el Comitè Regional de la C. N. T. i el Comitè Santitari.

En la salutació als pobles català i espanyol, adreçada per ràdio pel secretari de la Secció Francesca, en nom de la Delegació, la presentació de la qual feu el president de la Secció Catalana del S. R. I., camarada Serra Hunter, afirmà que no es pot ésser neutral quan els mètodes de terror dels botxins feixistes arreu del món han fet massacrar milers de republicans, socialistes, anarquistes, comunistes i donen mort lenta en els seus calabossos i camps de concentració a molts d'altres. Thaelmann, Osselski, Pessenti, Bakowski, Anna Bauer són figures que representen els milers i milers de combatents torturats als països fei-

xistes i els quals tenim el deure de salvar.

Les bales feixistes no fan distincions entre un anarquista, un socialista, un republicà o un comunista. Els nostres pobles, diuen els nostres camarades, estimen que tampoc no ha d'haver-hi distincions quan es tracta d'organitzar i de portar la solidaritat.

Es per això que les seccions na-

cionals del S. R. I. de França, de Bèlgica, d'Alemanya i d'Itàlia criden VALORI i apleguen la seva seguretat en la victòria a la nostra i tenen com a preocupació constant mobilitzar tots els esforços per a realitzar la unió indefectible de totes les forces antifeixistes en tots els pobles per a alleujar les sofrències d'aquells que oposen l'obstacle dels seus cossos i dels seus cors a l'empresa de destrucció i mort del feixisme. Unió per tot arreu. Unió sempre en la solidaritat contra el terror feixista propugnen aquests camarades que en representació del S. R. I. ens han visitat.

L'EX-REI ESTAVA DISPOSAT A TORNAR...

Ha estat practicat un registre al domicili de l'ex-comte de Villamediana.

Entre altres documents ha estat trobada la fotografia d'una circular feta per Alfons de Borbó en la qual les joventuts monàrquiques són anomenades al triomf final. També ha estat trobada una lletra d'un diputat cedista per Sevilla, en la qual hi ha una relació de membres socialistes destacats que havien d'ésser afusellats tan aviat com triomfés el moviment monàrquic. S'han trobat també joies i valors que importen més de tres milions de pessetes.

De què han parlat el senyor Prieto i l'ambaixador de Rússia?

A Madrid la brigada motorista de les Milícies socialistes s'ha encarrerat amb molt de gust de muntar la guàrdia a la residència que en aquests moments ocupa l'ambaixador de Rússia, fins que es trasllati al seu estatge definitiu, que podrà molt bé ésser el palau que actualment ocupa el Tribunal de Garanties, el trasllat del qual al que fou residència del Senat sembla cosa decidida.

Quant a la conferència que ahir va celebrar l'esmentat diplomàtic amb el senyor Prieto, no ha estat possible d'huver-ne ni la més lleugera referència. Sembla, però, que la conversa va recaure sobre temes d'actualitat.

ESCENARIS

El poble i els seus gians artistes ho- menajen els caiguts per la llibertat

El President de la Generalitat i els governants catalans foren aclamats pel públic que anit ompli l'Olimpia

El poble aprofita totes les ocasions que se li donen per a demostrar el seu entusiasme per la causa de la llibertat. Anit, a l'Olimpia, amb motiu del festival a profit de les víctimes del feixisme, visqueren unes hores d'intensa vibració patriòtica.

Els artistes de més alta significació prengueren part desinteressadament en aquest acte, en el qual aportaren el bo i millor del seu art. Hipòlit Lázaro, Emili Vendrell, Enric Borrás, Maria Teresa Planes, Marc Redondo, l'Orquestra Planes, la Banda Municipal, tot el que Barcelona té de més valor en l'escena i en l'art líric i dramàtic contribuïren a donar a l'esmentat acte la major esplendor.

Les autoritats s'associaren a aquest festival amb llur presència. L'arribada del President de Catalunya, senyor Companys, fou quelcom apo-

teósic. Emili Vendrell estava interpretant una de les seves cançons quan arribà el President. Calgué interrompre el recital, perquè el públic, a peu dret, esclatà en una sorollosa ovació i amb visques i aclamacions. Del públic es destacaren nombroses persones que acudiren a la lotja presidencial per tal d'estrener la mà o abraçar el President de tots. El senyor Companys correspongué a aquesta entusiasta manifestació emocionadament amb demostracions d'afecte.

Acompanyaven el President la seva família i el secretari, Sr. Piquet, i amb ell prengueren seient a la lotja presidencial el president del Consell, senyor Casanoves, amb el seu secretari, senyor Costa, el conseller de Governació, senyor Espanya, amb el seu secretari particular, senyor Dardalló; els consellers se-

nyors Gassol, Tarradellas i Pruners; el comandant senyor Pérez Farrás, que fou també calorosament ovacionat; el sots-secretari de la Presidència, senyor Carles Esplà; el coronel de la Guàrdia civil, senyor Brotons; el cap dels Mossos d'Esquadra, comandant Gavarró; el comissari general de Policia, senyor García Gómez, amb el capità de la Guàrdia civil senyor Hervás, i el regidor senyor Escofet, en representació de l'alcalde.

El teatre s'omplí de gom a gom, i restaren al carrer sense poder entrar, per manca de lloc, més de dues mil persones.

En un intermèdi, la Comissió organitzadora agrai l'assistència del públic i demanà un minut de silenci a honor dels combatents caiguts per la llibertat. La multitud que emple-

nava l'Olimpia guardà el silenci més emocionant. I al final es reproduïren les aclamacions a honor de les autoritats, que simbolitzen el moviment popular.

Sindicat d'Espectacles Públics (U. G. T.)

Havent quedat constituït legalment el Sindicat d'Espectacles Públics (U. G. T.) es posa a conekement de tots els nostres camarades i simpatitzants, que per tal de ro-soldre tots els assumptes que es relacionen amb les seccions que integren aquesta entitat, es dirigeixin a les nostres oficines d'informació, situades a la Rambla del Mig, 5, davant el Gran Teatre del Liceu.

EL COMITE

Cartellera del teatre

ESPECTACLES PER A DEMÀ
(A tots els teatres, començarà la funció a dos quarts de sis de la tarda)

APOLLO. — Drames: Director: Salvador SIERRA. «AGUILAS NEGRES», d'Artur Cortada, per tota la Compañia.

BARCELONA. — Comèdies. Director: Manuel PARRIS. La comèdia «QUE HOMBRE TAN SIMPATICO», per tota la Compañia.

CIRCO BARCELONÉS. — Compañia de Varietés. — Leonor (Husongistes); Dilemonite (Husongistes); Trio Fernan and Wisky (clowns); Pili Canete (testista argentina); Randy (intern); Germán Montes (ballarín de ball); Trio Tony (cant i ball); Les Juliannys (musical); Gran quadre fílmic, per Trinitaria, Nidia, Chirre, Tanguera; Mendahia; Gonzato i Manolo Buerias; Lluís Gergalio (ballarín); Ramoneta Bovira (cantant); DORIS. — «El rey de los cantantes».

COMIS. — «Festiva Margarita CARHAI. Mapy CORTES. Director: Joaquín VALLE. «BESAME, QUE TE CONVIENE».

ESPAÑOL. — Novetats. Director: Pep SANT-ERRE. Primera actriu: Pepita FORNÉS. «El duende de la muerte», per tota la Compañia.

NOVETATS. — Compañia lírica. Anunci. «PALACIOS». «El rey de los cantantes». «DORA FRANCISQUITA», per Benyus García, Gubert, Godoy i Palacios.

NOU. — Director: Josep LLINONA. Un altre director: Alexandre NOLLA. «L'ALIGA ROJA».

POLIGRAFIA. — Senyor Borrás. Primera actriu: Assumpta Casals. Altre primer actor: Josep Claperà. La comèdia «Les actas de DON GONZALO O L'ORIGUL DEL GEC».

ROMEA. — Compañia VILA-DAVI. «MARIETA CASTELLERA», per tota la Compañia.

VICTORIA. — Compañia lírica. Castellana. «La ensueña». «El rey de los cantantes». «DORA FRANCISQUITA», per Benyus García, Gubert, Godoy i Palacios.

TIVOLI. — Compañia lírica. «AIDA», per Benyus García, Gubert, Godoy i Palacios.

Wimpole Streets. «El neofito» i «Ha entrado un fotógrafo».

ENTENCA. — «El sueño de una noche de invierno». «Rivales», Dibujos i «El inocente».

EXCELSIOR. — «El rayo mortífero». «Canción de dolor». «El pueblo en armas». Dibujos i «Maria Elena».

ESPLAI. — Noticiari Fox. «En mala compañía». «A través de la tormenta». «A la vida de opera».

FANTASIO. — Dibujos. «Egipto, reino del Nilo» (documental). «Yo vivo en el día». «Ana Karenina». Matinal a les 10.35.

FEMINA. — «¿Qué tengo doctor?», «La tortura». «Comedia». «Esposados y desposados».

FRIGOLI. — «Idolos de Buenos Aires». «El velero fantasma». «Yo vivo mi vida».

POC NOU. — «Aqui hay gato encerrado», «La sombra de la duda», «La intrépida». Instantáneas de Hollywood i «A trompada limpia».

FLORIDA. — «Boleros». «Nido de águila». «El héroe público num. 1».

FLORIDA. — «Sola con su amor». «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

GALVANY. — «Ana Karenina». «La fugitiva». «Recordemos aquellas horas».

GOYA. — «Revilla de mis amores». «En cada puerto un amor». «Es mi hombre» i «Dibujos».

IBERIC. — Dibujos. «Roberto». «Los 14 años». «Guerra sin cuartel».

INTIM. — «Revista, dibujos». «Tango Bar». «Tampeada al amanecer» i «Viva Villa».

IRIS PARK. — «La indomita». «Vivimos de nuevo». «Nuestra hijita».

LAITANA. — «La Pimpinella Escarlata». «Sola contra el mundo». «Triple venganza» i «Dibujos en cel».

MAJESTIC. — «Sucedio una noche». «El inocente». «Revista». Dibujos i «No me mates».

MARINA. «La novia secreta». «Novatos del cielo». «Fregoli detectives». «Idolos de Buenos Aires».

MARYLAND. — «El velo pintado». «La indomita». «Bosques de Viena».

MANON. — «Ana Karenina». «La fugitiva». «Recordemos aquellas horas».

METROPOL. — Dibujos, documental. «La obra de Quat-sous» i «Nadando en seco».

MIRIA. — Dibujos. Moviment revolucionari a Barcelona. «La chica del Dorado Oeste». «La sublime mentira» i «Una Carmen rubia».

MISTRAL. — «El rey Midas» (dibujos). «Curia de Angeles». «Pescado en la cañon» i «La llama eterna».

MONUMENTAL. «Triple venganza». «Dos fusileros sin balas». Dibujos.

MUNDIAL. — «Cuando una mujer quiere». «El rayo mortífero». «La pimpinella escarlata» i «Dibujos».

NEW YORK. — «Sangre de circo». «Había una vez dos héroes». «La reina Cristina de Suecia» i «Rulscor imperial».

NOU. — «Munía». «Las hijas de la portería». «Desfile de pelirrojos» i «Dibujos».

NURIA. — «Los diablos del aire». «El caso del perro aullador» i «Gigolotes».

PARIS. — «Por un millón». «A la luz del oquedador» i «Invitación a la vida».

PATHE PALACE. — «Don Quixote el amargado». «La canción del dolor» i «Resaque Montecarlo».

PRINCIPAL. — «Los diablos del aire». «La voz de ultratumba» i «Vivir para soñar».

PUBLI CINEMA. — Paramount. «Mickey bombers». «Acordons i armòniques» i «Al front aragones».

PUBLI CINEMA. — «Cul de sac emeraldado». «Hechos revolucionarios en Madrid». Dibujos i «Documental».

ROVIRA. «De la sartén al fuego». «Dejada en prendas» i «Rivales en Singapur».

BOSCH. — «Sueño de una noche de invierno». «Rivales». Dibujos i «El inocente».

ROYAL. — «Piermas de seda». «Un tipo fresco» i «Torero a la fuerza».

SAVOY. — Actualitats. Successos revolucionaris del front de Saragossa. documental filmat al front de batalla. Sitatomo. Tardienta i Bujaraloz.

SELECT. — «El fantasma». «La senda del crimen» i «Los diablos del aire».

SMART. — «El rayo mortífero». «Cuando una mujer quiere». «El conde de Montecristo» i «Revista i Dibujos».

SPLINDID. — «La viuda negra». «Aven-turas orientales». «La Pimpinella Escarlata».

SPRING. — «Valse del Neva». «La marca del vampiro» i «Sequias».

TALLA. — «El templo de las hermosas». «Sola contra el mundo» i «Princesitas».

TEJANO. — «La máscara de carne». «La víctima del dragón». «Sole soy un comediente» i «Moviment revolucionario».

TRIOMF. — «La novia secreta». «Novatos del cielo». «Fregoli detectives» i «Idolos de Buenos Aires».

TRIANON. — «Idolos de Buenos Aires». «El velero fantasma» i «Yo vivo en el día».

URQUINONA. — «Corazones rotos». Dibujos. Les super-ballerinas Mari-Chelo i el genial excentrico Yerles.

VERDI. — «El amigo enmascarado». «A la voz de la mala pata» i «Barrenas infranqueables».

VICTORIA. — «Rayo de sol». «Noches blancas de San Petersburgo» i «A 300 por hora» i «No ha nosa el dinero».

XILE. — Dibujos. «Gracia y simpatía». «Simpatía buerfantasmas» i «Rebeldes».

AVIS: A tots els teatres tots els serveis d'escena i sala són controlats per la C. N. T.

Tous els serveis són gratuïts. Quicda suprimida la reventa i la completudria.

Tots els serveis funcionen en règim socialista i per aquest motiu no es donen entrades de favor.

A totes les sales s'han suprimit la claca.

Cartellera del cinema

A tots els CINEMES l'espectacle serà continuat des de les 4 fins a les 11 de la nit.

ACTUALITATS. — De gatzara. Crema per a apimar. Romàntica argentina. Els noticiari num. 7. Cènica de nou. i els aligots de la PAI per terres d'Aragó.

AMERICA. — «Aqui hay gato encerrado». «La sombra de la duda». «La intrépida». Instantáneas de Hollywood i «A trompada limpia».

ARNAU. — «Sola con su amor». «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

ASTORIA. — Dibujos. «Ases de la mala pata». Comècia i «Las virgenes de Wimpole Streets».

ATLANTIC CINEMA. — «Peligro». «Incas». «Mayas i Aztecas». «La tierra y la luna». «El día de la muerte». «Doble intriga». «Olor por los Bailes». «Do la sartén al fuego». «Dejada en prendas» i «Rivales en Singapur».

BROADWAY. — «Sola con su amor». «Es mi hombre» i «Rayo de sol».

BROADWAY. — «Boleros». «Nido de águila» i «El héroe público num. 1».

BOSC. — «Motin en alta mar». «El cam-pañero» i «Olorias y hambres».

CATALUNYA. — «Roberto». «La ven-tura del mar». «El pueblo en ar-mas» i «Dibujos».

CAPITOL. — «Escándalos 1935». «La magia de la musica» i «Successos Ma-drid i Barcelona».

CINEMA. — Revista Paramount. Co-mica. Esports emocionants i «Cie-mencias».

COLISEUM. — «Entre el vulgo». «El va-lor se impone». «No juegues con el amor». Pilar Miramar, canconetista. Días i Wilson, parella de ball. i Orquestra Coliseum.

COLISEU PONPEIA. — «A datsaczo limpo». «Sucedio una noche». «Comedia». «Revista. Comica. Vase-ro en la nieve» i «Viva el amor».

COMETAL. — «El secreto de Charlie China». «Venganza de sangres» i «Cruces de madera».

DELICIAS. — «De la sartén al fuego». «Dejada en prendas» i «Rivales en Singapur».

DIANA. — Programa del 31 al 2 de se-tembre: «El hombre que volvió por su patria». «Entre las rubies» i «Rayos de sol». en español. Di-bujos.

DIORAMA. — «Esmorados». «Los mil-lones de Brewsters». «Elonistas». Comica. Revista i Dibujos.

EDEN. — Dibujos. «Las virgenes de

mirador discret

— LLETRES :: ART :: MUSICA, per Joan Alavedra —

El magne festival d'ahir a la Plaça de Catalunya

El poble aplaudi largament els músics i Jacint Torhyo, que téu una brillant al·locució

A la revolució no podia mancar-li l'escalf noble i entusiasta de la música. Així veiem com s'organitzen bandes, agrupaments musicals que acompanyen els nostres herois al front i els animen amb el so de llurs instruments.

Abril al matí, un matí d'agust calorós, tingué lloc a la Plaça de Catalunya un magne concert de música revolucionària i popular, organitzat per les oficines de la Confederació Nacional del Treball i Federació Anarquista Ibèrica.

Hi assistí una enorme gernació, fins a restar ple de gom a gom tot el centre de l'esmentada plaça. Cal fer constar que, si bé dominava l'element obrer, hi havia representades abundament totes les classes socials de la ciutat. També hom constata la presència, entre aquella enorme multitud, d'un gran nombre de milicians de tots els partits polítics i organitzacions sindicals, els quals, lliures de servei o de practiques d'organització, acudiren al festival a que ens referim, per tal de proporcionar-se uns merescuts moments d'esplai. Expiat que fou proporcionat a gràticament a tot el poble que ahir assistí a aquest concert.

EL MESTRE TOLDRA DIRIGEIX VUITANTA-CINC PROFESSORS

El festival fou un èxit. Hi féu el seu debut, amb molt d'encert, evidenciant una perfecta preparació i compenetració, auguri d'unes possibilitats prometedores, la Banda Oficial de les Milícies Antifeixistes de Catalunya. Aquesta Banda, integrada per vuitanta-cinc professors, actua sota la batuta del prestigiós mestre Edmard Toldrà.

El concert s'inicià amb la interpretació de l'himne revolucionari

«La Internacional», de Degaiter, que fou extraordinàriament aplaudida. A continuació la Banda executà «Las Golondrinas», d'Usanzaga, i «La Santa Espina», de Morera. Ambdues obres foren molt aplaudides, però d'una manera especial la popular sardana del mestre Morera, que fou bisada.

A la segona part del concert fou interpretat l'himne anarquista «Fills del poble», que fou corejat per una bona part del públic; «Egmont», obertura, de l'immortal Beethoven, compost i aplaudidíssima i magníficament executada; «La Dolores», j. n. t. titulat «A les barricades», de Dotras Vila, que també, a causa dels forts aplaudiments del públic, calgué repetir.

El programa anunciat fou completat per la interpretació de l'Himne de Riegos i «Els Segadors», executada enmig de constants ovacions del públic i de visques diversos. A pres del públic fou executat de nou l'himne «Fills del poble».

L'entusiasme del poble, amb motiu d'aquest concert musical, manifestació dels ideals de llibertat i de reivindicació social, tingué ahir una avinentesa de palesar-se d'una manera evident i amb un esclat inoblidable. Els visques, barrejats amb els esclatants aplaudiments, foren nombrosíssims i repetits per totes les organitzacions sindicals i polítiques.

El mestre Toldrà i els professors que formen la Banda foren objecte de grans ovacions i varen ésser molt felicitats.

PARLA JACINT TORHYO

Entre la primera i segona part, el secretari general de les Oficines de propaganda de la C. N. T. i de

la F. A. I., Jacint Torhyo, adreçà la paraula al públic i pronuncià un discurs, el qual fou iniciat amb una sentida salutació al proletariat de tot Espanya i del món. Digué que la celebració d'aquell acte no significava cap profanació ni cap manifestació fútil, en aquests moments de lluita. Tot el cotnari —afegí— uns moments de música en aquests dies històrics i dramàtics, que són el gaudi de la música popular i clàssica. S'està portant a cap una revolució amb el tot d'alegria i optimisme. L'optimisme dels nostres milicians és demostració de confiança i seguretat en la victòria, senyal evident de joventut. Aquesta tònica de joventut —segui dient Torhyo— pròpia de les nostres forces de xoc, evident tant en el front com a la rearguardia, no vol dir que hom oblidí els problemes de la reconstrucció nacional i el que imposa la transformació social.

A continuació es referí a les organitzacions sindicals i demanà amb la major insistència que es mantingués l'actual indestructible aliança de totes les forces que combaten amb tanta lleialtat i eficiència el feixisme.

Parla de la petita burgesia i després d'altres consideracions sobre la C. N. T. i la F. A. I., s'adreçà als obrers del camp i afirma que la unitat establerta entre ells i els de la ciutat ha de persistir, puix que ambdós estaments tenen els mateixos plets a resoldre i la mateixa llibertat a aconseguir. A les dones del camp els recorda l'obligació de col·laborar en la lluita contra el feixisme, la sigui amb el fusell a la mà o bé als hospitals de sang, i contribuint a les tasques agrícoles allà on manquin braços.

Després de felicitar la col·laboració en aquell festival de la nova

Notes del Comitè Central de Proveïments

Tots els donatius de queviures, al Comitè!

Cu que tots els donatius per al front siguin lliurats a aquest Comitè per a la seva distribució regular.

Cal evitar que hi hagi un sector al front on sobrin i es perdin queviures, que poden mancar en altres llocs.

Cal evitar la despesa inútil de gasolina i efectes d'automòbils.

Els qui no compreguin aquesta necessitat perjudicant la regularitat de la distribució i malgasten mercaderies i gasolina, que cal estalviar.

S'HA D'ACCELERAR LA PRODUCCIÓ DELS OBJECTES DE PELL, UTILS PER A LES MILÍCIES

Tots els fabricants magatzemistes de pells adobades de tot Catalunya han de trametre abans del dia 2 de setembre una declaració el més exacte possible, de les seves existències i qualitats en aquest Comitè, secció de Robes i Elmes, Laletana, 18, quart pis.

Només podran servir les comandes que els siguin fetes amb l'autorització d'aquest Comitè (Secció esmentada).

Els obrers han de controlar el compliment d'aquesta consigna.

Els magatzemistes o fabricants que no les compleixen, seran severament sancionats.

Els fabricants de cuiros han de posar en plena producció les seves fàbriques, en preparació de soles i pell pròpies per a calçat reglamentari de l'Exèrcit, posat que se'ls faran comandes amb molta urgència.

Tots els obrers del ram de la pell (basters) han de presentar-se al Sindicat de la Pell, carrer d'Urgell, 45, per tal de possibilitar l'increment de la producció i confecció de corretjams i sabats.

ALS INDUSTRIALS PRODUCTORS DE CORRETJAM I MOTXILLES

El Comitè Central de Proveïments ha de proveir-se de cent mil corretjams complets, cent mil motxilles i cent mil morrals de costat.

Tots els industrials, tant de Barcelona com de Manresa, Badalona i altres poblacions properes han d'acudir a la Via Laletana, 18, quart pis, amb les següents dades per escrit: Capacitat de producció de llur taller, quantitat de matèria prima que tingui en existència i preu a què pugui servir les comandes.

LA CIUTAT MARXA

EL GRUP ESCOLAR DEL CASAL OBRER DEL POBLE NOU

(Taulat, 93)

Per a la inauguració del curs escolar 1938-1937, s'admeten inscripcions tots els dies, de sis a vuit de la tarda, a la Secretaria del Casal.

Aquest Casal compta també amb amfiteatres aules per a nens i nenes, Sala de gimnàstica i altres sistemes moderns pedagògics.

SINDICAT UNIC MERCANTIL SECCIO DE BANCA I BORSA

(C. N. T.)

El Comitè organitzador de la secció d'empleats de Banca i Borsa, prega als seus afiliats d'assistir a l'Assemblea que se celebrará demà, dimarts, a les cinc de la tarda, al nou estatge (passatge de Gràcia, 15, pral.).

Per tractar-se d'interessants assumptes a resoldre, s'espera la puntual assistència en interès de tots.

NOU EQUIP QUIRURGIC CAP AL FRONT

Abans d'ahir varen sortir cap al front constituint un nou equip quirúrgic els doctors que s'esmenten: Doctor Lluís Bosc i Avilés, cap de l'equip; doctor Josep Ros i Solà; doctor Joan Seguí Alcaridó; doctor Manuel Amós i Nogués, metge internista.

PER A RECOLLIR EL CARNET

El Sindicat Obrer de l'Indústria Metal·lúrgica (F. O. U. S.), posa a conekement de tots aquells companys que havent demanat l'ingrés en aquest sindicat i no els foren lliurats els carnets per acord de Junta, de no lliurar carnets durant una temporada, que passin per aquesta secretaria (Portaferissa, 7, pral.), on se'ls lliuraran, acreditant llur personalitat i professió o bé acompanyats d'un soci d'aquesta Federació.

ELS ALUMNES DE LA NORMAL

Són pregats tots els alumnes de l'Escola Normal que vulguin inscriure's a la U. G. T., que passin com més aviat millor, pel estatge de la F. N. E. C. (plaça Universitat).

ASSEMBLEA DEL SINDICAT D'INDUSTRIES (F. O. U. S.)

Aquest Sindicat (secció fotogràfics), convoca tots els empleats i afectats en aquesta indústria: fabricants, revenedors, patrons fotogràfics, retocadors industrials i en general a tots els derivats, a la reunió que tindrà lloc al Teatre Principal Palace, demà, dimarts, a les nou de la nit.

Per ésser d'interès cabdal es prega l'assistència.

ELS ESTUDIANTS LLIBRES S'ADHIEREIXEN A LA F. N. E. C.

Ha quedat constituït el Comitè Revolucionari de l'Associació d'Estudiants Lliures, que ha acordat adherir-se a la F. N. E. C. (U. G. T.).

SOCIETAT NATURISTA DE BARCELONA

Aquesta Societat recorda als seus companys i als turistes i obrers en general, que continua oberta al seu estatge social (Tallers, 22, segon, segon), la subscripció que ha organitzat a profit de les víctimes antifeixistes.

Prega tots ells vulguin passar per la secretaria per tal de fer efectiva llur aportació. Recordem i complim el nostre deure vers els germans que lluiten amb l'arma al braç i ajudem-los treballant amb braó a les línies de rearguardia i tenint cura que als seus familiars no els manqui el consol moral i l'auxili material.

MITING DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA JOVENTUT SOCIALISTA UNIFICADA

Demà, dimarts, a les set de la tarda, se celebrará un gran miting al carrer de Ros d'Oriano, 8, en el qual parlarán els camarades: Vicenç Català, del J. S. U.; Lluís Roca, del C. L.; Joan Ruiz; Miquel Valdés, del C. C.; Joan Comorera, del C. C. i Bartomeu Arnaú, que presidirà.

ALS EXPENEDORS DE TABAC I TIMBRE DE CATALUNYA

D'acord amb les instruccions rebudes del Secretariat d'Expeditors de tabac i timbre de Madrid, són convocats tots els expenedors de Catalunya, demà passat, dimecres, a les cinc de la tarda, a la Sala Oym-

LA VIDA I LA FI EXEMPLARS D'ENRIC FONTBERNAT

(Ve de la Pàg. 8.)

senyor Tarradellas. Ho feu amb una emoció autèntica, car l'home anava, —digué— que l'havia unit amb Enric Fontbernat, feia per a ell molt més pregó el significat de l'home-naigó.

«Porto —continua— la representació de S. E. el President Lluís Companys i la del Govern de la Generalitat, tot el espiritualment present en aquest acte d'exaltació a un català benemèrit. Jo que he conegut a fons Enric Fontbernat, se quines eren les seves virtuts. Des de fa molts anys, sempre que es reuna un nucli d'entusiastes dels ideals nacionalistes i esquerrans, el nom Fontbernat es trobava entre ells i ell figurava sempre entre els grups d'acció, perquè el seu patriotisme no es pagava solament d'idees de teoria, la seva ardua i autèntica llibertat, en les jornades del 18 i 19 de juliol, es manifestà nerviosament, i segà la seva vida prematurament, quan ens feia potser una falta».

Reben, senyora —digué el consereller adreçant-se a la viuda de Fontbernat— en nom del Govern de Catalunya i del nostre poble el condol més pregó, enssem que la més gran admiració pel vostre esport i germà, el qual tan dignament serví els ideals de la seva vida.

Dites aquestes paraules, fou col·locada una corona i un ramell de flors ofertes del President i del Govern de la Generalitat, al lloc on cagat mortalment ferit Enric Fontbernat. Igualment disposaren rams de flors i coronas l'agrupació rams de flors i coronas l'agrupació «Prats de Molle», CADCI, vidua de Salvat Fapascit, Maria Gels, Domingo, Tres companys, Bàrbara Teixidó, Joaquim Parro, Antoni Macià, Dolors Dardalló, família Fargues, Fere Roques, Rigol, Centre Catalanista Republicà d'Esquerra, Saboia, Meicor Font, el conseller de Cultura, senyor Gassol, família Pasqual, Empar Busutill, familiars Fontbernat, una representació de l'Hospital Clínic. Jantre i Joventut d'Esquerra Republicana del districte II, d'Esquerra Republicana, Milícies de la caserna del carrer de Casp, 34, diverses floristes de la Rambla, Radio Associació de Catalunya, Casal Nacionalista «Espanya», cusc, Acció Catalana del Consell, Agrupació Político-Cultural Lluís Companys, els diaris «La Humanitat», «ULTIMA HORA» «La veu de Catalunya», Roser Rosell, Ateneu Republicà Nacionalista Francesc Llaure, Hotel Llobet, «La Falga», senyor Camer de Ribalta, Rosa Hill, i nebot, Cipriana Alca, «au» i Corne Cot, Josepa Fontbernat, Museu Arqueològic, Jordi Alavedra, Eies Toró, Llauredó, obrers de la casa Fontbernat, Buxó, Josep Píerres, Ramon, Carre, Universitat de Barcelona, Serra, Hunter, president d'El Foment, Milicis del castell de Montejú, Orquestra Ràdio Barcelona, família Badal, Grup Femení del Centre d'Esquerra del carrer del Selge del 1714, Foment de les Arts Decoratives, Angeleta Villegues, Element, fement de l'Ateneu Pi i Margall, Associació d'Industrials Electricistes, «Pàtria Nova» i altres que no ens fou possible recollir-ne la referència.

A continuació desfileren els nombrosos assistents a l'acte per davant de la presidència, expressant el seu condol i adhesió a la viuda de Fontbernat. Tanca la desfilla de la multitud un casament, els companys d'Estat Català, en tornació mil·lars i enarborant la seva bandera que fou inclinada en passar per davant del lloc de la cerimònia, enssem que es donaven els tocs d'atenció i desfil, amb corneta.

El company director d'ULTIMA HORA i «La Humanitat», Josep M. Massip, no pogué assistir a aquest acte, malgrat la seva voluntat, a causa d'una indisposició que pateix. Volgué adherir-s'hi i trameté un bell ramell de flors.

Rebreben també moltes altres adhesions entre les quals són de remarcar la del senyor Puj i Fugades, Casal Nacionalista Obrer «Espanya», família Almann Baudin, Encarnació Ramírez Fernández, Maria Seguí i d'altres.

L'acte de dissabte tingué un final imprevist, però ben adequat. La Joventut «La Falga» anà col·lectivament i amb la senyera de l'entitat a canviar les plaques que donaven el nom del Cardenal Casanys a l'antiga Riera del Pi, que des d'ara porta el nom d'Enric Fontbernat.

El diputat Lluís Briu, ex-president de l'entitat, històric breument la vida del company marit, l'esplendidesa patriòtica i democràtica del qual —digué— ha ésser l'esplai de tots els que formen als regles de la vella entitat nacionalista.

Després de col·locar els ritols provisionals, tots els presents entonaren l'himne nacional.

ple (antiga Sala Casp), carrer de Mercaders, 38.

Figura a l'ordre del dia, decidit l'ingrés a una de les organitzacions sindicals.

Es prega als companys llur assistència en aquest important acte.

SINDICAT DE DIBUITXANTS PROFESSIONALS

La secció de Construcció i Decoració prega a tots els companys socis i no socis que passin per la Secretaria de la secció (Canuda, 43 i 47, S. D. P., de set a nou del vespre, per tal d'assabentar-los d'un assumpte de molta importància per a la classe.

DOCUMENTACIÓ PERDUDA

Preguem que es torni la documentació de Rafael Palma, qui l'ha trobada, a la casa de Carles Marx (passatge de Gràcia, 38), ja que és de

ESPORTS

Tots els partits de futbol a profit de les Milícies assoliren un gran èxit esportiu i econòmic

El Barcelona, en bona forma, baté brillantment el Júpiter per 5 gols a 1

Un dia a vessar al camp del Júpiter. La visita del Barcelona, que, si guanyés el pas, presentava un bon partit, i la finalitat benèfica del partit, foren la causa de l'animació extraordinària que oferia el terreny del Poble Nou. Cal consignar, a més, que els preus reduïts de les entrades i de les tribunes col·laboraren notoriament al gran èxit econòmic obtingut.

Quant a l'aspecte esportiu d'aquest festival, si bé no fou d'aquells partits que apassionen les multituds, tingué el suficient al·licient per a fer passar una tarda força agradable.

La diferència de classe entre els dos equips es deixà sentir tot just la pilota fou posada en joc. El Barcelona, com hem dit, presentava un bon equip, la superioritat que hom preveu es traduí en un domini que persistí gairebé en tot el partit.

Júpiter, d'altra banda, presentava un conjunt mancat d'alguns dels seus principals elements i excessivament cibat per a fer front al dels retables campions de Catalunya.

I succeí l'inevitable. La línia de migs del Barcelona, que actuà magníficament en tot l'encontre, es fou tot seguit mestressa del camp i derrotà fàcilment els intents del cinquè atacant del Júpiter, que no es llastava en altra cosa que en l'empenta i l'entusiasme.

En canvi, els cinc davanters del Barcelona, ben secundats i molt ben servits pels seus migs —oh el poder d'una bona línia de migs!—, no hagueren d'esforçar-se gaire per arribar a la porta de Lladó i resoldre amb èxit la pressió exercida.

S'gols no es teren esperar. A poc de començar, un córner molt ben executat per Pagès fou rematat per Barceló amb el cap: Barcelona, 1; Júpiter, 0.

A remarcar que Barceló estava completament desmarcat. El segon gol fou el més bonic de la tarda i el seu autor, el panameny Villalba, l'obtingué des de molt lluny, d'un xut fantàstic que arribà a la xarxa pel mateix angle. Villalba, que ja ens causà molt bona impressió ja

darrera temporada, ens sorprengué ahir, en veure la facilitat i la potència del seu xut: Barcelona, 2; Júpiter, 0.

De tant en tant, alguns atacs del Júpiter, força innocents, que morien davant la defensa segura del Barcelona, Rafa, particularment, estigué molt segur.

El partit sembla, des d'aquest moment, un satat a gola. Villalba xutà i la pilota s'estavellà al pal, però Barceló, oportu, rematà a la xarxa. Barcelona, 3; Júpiter, 0.

Poc abans d'acabar la primera part el Barcelona encara torna a marcar. Balmunya fa una gran passada a Barceló, i aquest avança i cedeix la pilota a Pagès, el qual afusella el quart gol dels campions: Barcelona, 4; Júpiter, 0.

A la segona part el Júpiter es presenta amb modificacions i adhuc es canvia la samarreta.

El partit esdevé anivellat per obra i gràcia de l'entusiasme dels jupiterians. I així veiem com Solé —que ha treballat tota la tarda amb un

braó digne de major sort, fa una gran passada a Garcia, i aquest, de mitja volta, engasta un xut que, per inesperat, agafa despregint Júpiter. Fou el primer i únic gol del Júpiter: Barcelona, 4; Júpiter, 1.

Encara continuà el Júpiter pressionant, però sense eficàcia. Els seus atacs eren dirigits sempre per la dreta, on Diego estava molt ben vigilat. I, en canvi, l'altre extrem Morera, no tocà pilota en tota la tarda.

Cap al final del partit, el Barcelona tornà a apretar. Gual lesionà involuntàriament Lladó i s'oïren algunes protestes. Detenim el joc brut, però de vegades un cop es dona sense voler. Creiem que aquest és el cas del cop de colze que Gual donà a Lladó en entrar-li a disputar una pilota.

Encara el Barcelona augmentà la seva victòria. Un córner executat per Vantolrà fou aclarit per Ibañez, però Argemí recollí la pilota i l'envià altre cop sobre el gol. Gual rematà molt bé de cap fora de l'abast de Lladó: Barcelona, 5; Júpiter, 1.

I sense més jugades interessants s'acabà el partit, que, com es desprèn, quedà reduït a una exhibició dels blau-grana, dels quals destacaren la tasca de conjunt de la línia de migs i els encerts individuals de Villalba, Barceló, Rafa, Babot i Pagès.

Del Júpiter, Lladó esplendí. Després Solé. I dels altres, una voluntat molt elogiable, però no gaire joc

per a fer front als seus contrincants. Abans d'acabar la primera part es guardà un minut de silenci a la memòria de les víctimes del feixisme.

Emili SAGI-BARBA

Resultats dels altres partits

Manresa, 3; Espanyol, 2.
Sant Andreu, 9; Badalona, 2.
Vic, 3; Girona, 4.
Europa, 3; Sant, 2.
Terrassa, 5; Marínenc, 0.

JESSE OWENS, PROFESSIONAL!

Hom li ha ofert 40.000 dòlars...

Nova York. — Ha arribat, procedent de Cleveland, el formidable campió negre Jesse Owens. En aquella capital Jesse fou oficialment rebut per l'alcalde, el qual li lliurà un rellotge d'or, adquirit per una subscripció popular.

Owens ha declarat que havia rebut una oferta de 40.000 dòlars per a fer una «tournee» com a professional, pels Estats Units. Si accepta —ha dit Owens—, podrà la seva qualitat d'amateur. Si refusa, quedo com un pobre estudiant per a tota la meua vida. Encara no sé el que faré.

De moment, sols tinc gana, puix que, encara que el menjar a Europa és bo, no val per a mi, el que nosaltres, els negres, tenim el costum d'absorbir...

FRONTO TXIKI - ALAI

Demà, dimarts, Tarda, a les 4
TRINI-ANGELITA
contra
ANTONIA-TONI
Detalls per cartells.

FRONTO NOVEIATS

DEMA, DIMARTS
Tarda, a les quatre. A PALA:
Quintana IV-Elorrio
contra
Azurmendi - Chiquito Gallarta
Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, tarda, a les quatre,
i totes les tardes:
GRANS PARTITS DE CISTELLA-PUNTA I QUINIELES AMERICANES

101 PER AL FRONT!!

Al camp de joc del C. A. D. C. I. es celebrà ahir un partit de rugby entre l'equip dels "dependents" i el del Barcelona, a profit de les milícies antifeixistes. Vegeu-ne un moment durant el joc (Centelles)

Un magnífic festival a profit dels Hospitalats de sang, a la piscina de Montjuïc

L'organització de la F. C. N. A., a benefici dels Hospitalats de Sang, fou un èxit esperat, ja que no va fallar ni un sol nedador que cooperés amb el seu esforç a aportar el seu gra de sorra perquè així fos. L'èxit de públic es registrà així mateix, si bé no en el volum que era de desitjar, i una vegada més hem de carregar a la manca d'una propaganda eficient i constant, que aportés a l'esmentat festival —no obstant excel·lent— aquell caire de quelcom formidable, quelcom espectacular i al mateix temps més pràctic a la finalitat perseguida. Cal dir, però, que aquest aspecte darrer fou assolit, si bé com a conseqüència d'altre esmentat, no fou en el grau que realment s'hauria pogut aconseguir.

No manca, com no manca a cap festival d'aquest caire, la nota emocionant. La presidència del festival, formada per uns companys ferits a front de batalla, que seguidament fou advertida pel públic i el tributà un càlid i fervent aplaudiment, al qual correspongueren els braus lluitadors saludant amb el puny enlaire...

Com hem esmentat, tots els nedadors cooperaren. Així vol dir que no serà aquest festival l'últim que es portarà a terme a profit dels Hospitalats o a profit de les Milícies, la qual cosa és el mateix, car, responem com respon tot l'element esportiu, endegant una propaganda constant, s'han d'assolir resultats verament satisfactoris per la noble finalitat humanitària i patriòtica.

EL CAIRE ESPORTIU

Tenint en rengle a tots els valors catalans, forçosament la lluita esportiva havia d'esser aferrissada i emotiva. Així fou constatat en cada cursa i en cada sèrie. No acabàrem mai si haguessim de fer una apologia de cada prova, de cada nedador guanyador i vençut, que ahir no tenien com altres vegades aquest deïll. L'unió d'ells era nedar, col·laborar, aportar un petit esforç, la lògica era ahir cosa secundària, i per a tots els nedadors, dels primers erribats als últims, la nostra cordial i entusiasta felicitació, patentitzada pel públic amb xardoroses ovacions que tributà tant als uns com als altres.

Un petit esbós de les curses i dues ratlles per als qui sobresortiren en l'aspecte merament esportiu. D'altra part, tots iguals.

Sabater, esmerçà en els 100 metres un temps habitual, i, per tant, excel·lent. Farré, en la mateixa cursa, donà el do de pit en vençer, amb un temps així mateix bo, Lapege, Sabater, Plajas, etc. Una revelació que a cada cursa va ratificant la seva classe: Farré i del Catalunya.

Bonacasa, en els 100 metres dorsi, també assolí un temps bo, i fou el vencedor. A remarcar la marca assolida per Franc, l'infant del Terrassa, amb 1'22", que el col·loca en el primer rengle de les figures catalanes en aquesta especialitat. I també un infant que despunta: González, del Catalunya, que assolí 1'28", del qual cal remarcar la seva edat: 12 anys.

Olmos, també féu una cursa excel·lent, car emprà 5'34", en els 400 metres, i guanyà fàcilment al seu immediat seguidor, Salvo, demostrant trobar-se en esplèndida forma.

Una cursa simpàtica. Els 50 metres destinats a entrenadors de clubs, tots ells equisats velles glòries

de la nostra nació. Va guanyar Artigas, el qual fou una de les figures més preponderants i populars del nostre esport, amb un temps que cal considerar-lo molt bo. Els 31", 8-10 diuen prou clar que Artigas seria encara si s'ho proposés, allò que un dia fou Bernal i Pros el següent a curta distància; Espriu, Esquiroz, Corvera i Sierra, per aquest ordre, es llançaren amb un braó digne d'un debutant. Els esmentem a tots, perquè el seu esforç i voluntat bé ho val.

I ara, a esperar una nova organització uns nous festivals, que seguin en crescendo, com molt bé pot ésser, a aquesta organització esmentada, aportant continuament, fins que calgui, l'ajut dels nedadors esportius i ciutadans.

Armand DOMINGO.

RESULTATS:

100 metres estil lliure:
Sabater (C. N. B.), en 1 m. 4 s. 2-10; Farré, Sabater, Lapege, Plaja, Amat i Tarragó.

100 metres dorsi:
Bonacasa (C. N. B.), en 1 m. 19 s.; A. Bernal, Franc, Grauda, Fontanals, Tella i Bosch.

200 metres braça:
Blanes (F. A. E. E. T.), en 3 m. 12 s. 2-10; Navarro, Pagès, Porras, Castrejo, Giménez i Roda.

400 metres lliure:
Olmos (Barceloneta), en 5 m. nits 34 s. 5-10; Salvo, Morera, Aguilà, Bernal, Prats i Escudero.

3 per 100, estils:
Barcelona A, en 3 m. 59 s.; Barcelona A, Terrassa, Barcelona B, Facet, Barceloneta B i Catalunya.

Water-polo:
Blanes: Cruells, Trigo, Puig, Bonacasa, Cabrejas, Alexandro Lepage, 1 gol.
Blas: Monguillot, Devers, Bonacasa, Gampier, Brull, Morri i Bayarri, 2 gols.

KENNEL DE SARRIA

Demà, dimarts, tarda, a les cinc de la tarda, i tots els dies
Grans curses de llebrers

Entrenadors:

Artigues (Athletic), en 31 s. 8-10; Bernal, Pros, Espriu, Esquiroz, Corvera i Leira.

Femenins:
50 metres:
C. Soriano (C. N. B.), en 24 s. 4-10; Bernat, Gastearrea i Ponsati.

4 per 100, lliure:
Barcelona A, en 4 m. 41 s. 2-10; Catalunya, Barceloneta A, Barceloneta B, Facet, Terrassa i Martorell.

Water-polo:
Blanes: Cruells, Trigo, Puig, Bonacasa, Cabrejas, Alexandro Lepage, 1 gol.
Blas: Monguillot, Devers, Bonacasa, Gampier, Brull, Morri i Bayarri, 2 gols.

A profit de les Milícies, va celebrar-se ahir un gran festival esportiu al camp del C. A. D. C. I.

El Barcelona, vencedor en rugby, i l'Espanyol, en bàsquet

Amb una entrada no vista mai en aquest camp, tingué lloc l'annunciada jornada patriòtica, que fou en tots moments interessantíssima. Començà amb un emocionant encontre de Rugby, entre l'actual campió de Catalunya el F. C. Barcelona i el CADCI, que oficialment debutava ahir. Podem informar sense cap mena de dubte que durant tot l'encontre no decaigué ni un instant el fort tren en què es desenrotllà el joc per ambdues parts, que, amb l'afany de vençer, més que un encontre amistós semblava una final de campionat. Venceren els campions per 19 a 11.

Seguidament s'efectuaren les proves atlètiques següents:

100 metres
1. Carreres II (S. G. Barcelonès), 11" 9-10.
2. Horas (Independents), 12" 4-10.
3. Escarulla (CADCI), 12" 4-10.
4. Pinyol (CADCI), 12" 4-10.
5. Carreres I (S. G. B.), 12" 6-10.
6. Ramos (Indep.), 12" 6-10.
7. Manens (S. G. B.), 13" 6-10.

Salt d'alçada
1. René (Independent), 1'05 m.
2. Coll (Idem), 1'55.
3. Escarulla (CADCI), 1'55.
4. Pinyol (Idem), 1'50.
5. Garcia (Indep.), 1'50.
6. Janó (Ateneu E. Sempre Avant), 1'40.

1.500 metres
1. Campos (Icaria), 4'41 minuts.

2. Farrés (S. G. B.), 4' 46" 3-5.
3. Salom (Ateneu E. Sempre Avant), 4' 53" 1-5.
4. Herrando (S. G. B.), 4' 57" 7-10.
5. Clurana (Independent).

Salt amb perxa
1. Pinyol (CADCI), 2'00 metres.
2. Jaime (Idem), 2'50.
3. Valls (Id.), 2'50.
4. Ibars (Id.), 2'40.
5. Cercos (Id.), 2'20.
6. Garcia (Ateneu E. Sempre Avant), 2'20.

Reemplaçaments olímpics
1. Equip del CADCI, amb 3' 55".
2. S. O. Barcelonès (A), 3' 56" 2-5.
3. Icaria, 3' 57" 2-5.
4. S. G. Barcelonès (B).
5. Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, 3' 58" 2-5.

A l'enseny d'aquestes proves se celebrà un partit de Basquet-ball entre el titular del CADCI i una forta selecció del C. D. Espanyol. Vencé aquest darrer per 29 a 25.

L'equip vencedor arrencà: Balgòl, Tibón, Digón, Gómez, Redon, i Gómez. I l'equip vençut: Acero, Chasignet, Rosell, Bages i Rios.

No cal dir que tractant-se d'aquests equips, el nombre públic gaudí d'un bel i emocionant encontre.

Finalment es jugà l'esperat encontre de futbol entre l'equip amateur del F. C. Barcelona i el potent del CADCI; venceren els primers per 3 a 2.

ALBARPRAT

Beisbol a profit de les Milícies Antifeixistes

Al camp de Piscines i Esports es celebrà, a benefici de les Milícies Antifeixistes, i organitzat pel Partit Obrer d'Unificació Marxista, un interessant encontre entre l'actual campió de Catalunya, Club Mèxic, i una selecció catalana formada pels millors elements que disposa la resta d'equips de la nostra ciutat.

L'umpte senyor Cortés alineà els equips com segueix:

Club Mèxic: Rosselló, Lavis, Detrell i Larrinaga, Bru, Larrel, Claramunt I, Mariages, Aysbe, Vilas i Yarra.

Selecció Catalana: Gómez, Rius, Gracià II, Concha, Gracià I, Sanchez, Pérez, Gispert I i Claramunt II.

Fou un encontre molt vistós i jugat a un tren fantàstic per part de tots. De bon antuvi, i trobant-se dos mexicans en bases, Detrell i obté un jou-rou i, per tant, obtenen tres curses; acabat aquest inning, la selecció catalana, per no ésser menys, també obté tres curses. Cal remarcar la quarta entrada de la selecció catalana car obtingué sis curses assolides magníficament sobretot una per jou-rou, obra de Pérez.

El partit es donà per acabat quan ambdós havien fet sis innings. Vencé la selecció catalana per nou curses a set. Per part dels vencedors foren marcadors de la manera següent: 3, 0, 0, 6, 0, 0 = 9. I pels vençuts: 3, 0, 1, 0, 2, 1 = 7.

L'organització esplèndida feu que el nombre públic sortís satisfet d'aquesta bella jornada patriòtica.

Ahir es celebrà un festival de natació a benefici de les víctimes del feixisme. Hi assistiren un grup de nedadors ferits als diferents fronts de lluita (Centelles)

Una de les interessants curses disputades durant el festival (Foto Centelles)

Els telètons de

ULTIMA HORA

Reparades les avaries que es produïren a la Telefònica en ésser presa pels facciosos, els telèfons d'ULTIMA HORA tornen a ésser els mateixos d'abans del 19 de juliol:

Redacció: **22122**

Impremta: **14446**

La vida i la fi exemplars d'Enric Fontbernat

Un patriota va caure, ferit mortalment, al peu de les Drassanes

I dissabte a la tarda, l'homenatjaren les representacions del Govern català, de les organitzacions catalanistes i esquerranes, i amb elles el poble

Una gran gentada acudí al peu de les Drassanes en l'acte de recordació de la mort heroica d'Enric Fontbernat (S.)

Dissabte a la tarda tots els catalanistes anaven Rambla avall, en una processó cívica, dolrosa. Damunt de la munió de caps descoberts i entre les branques verdes dels platans, avançaven a poc a poc unes banderes catalanes, presidides per la de «La Falga», la prestigiosa entitat nacionalista. Tancaven la marxa innumerable cotxes portadors de flors. Flors vermelles en llur major part, vermelles com la sang que s'ha vessat aquests dies, vermelles com el foc que crema al cor dels amics de la llibertat.

La processó anava a homenatjar la memòria d'un dels més apassionats defensors d'aquesta llibertat, d'un dels soldats més coratjosos que mai ha tingut Catalunya: Enric Fontbernat.

En aquell dilluns històric en què el poble prengué les Drassanes, darrer baluard de la reacció militar a Barcelona, Enric Fontbernat engegà mort per les bales enemigues, al peu mateix de la muralia. Una fi heroica, com cap més altra fi no es pugui imaginar per a un home com Fontbernat.

Allí, al peu de les Drassanes, es posava, el punt final a una vida plena d'episodis exemplars, una vida per a ésser apresada de cor per tots els patriotes, i els principals episodis de la qual porten per títol noms que són dates en la història de Catalunya: complot de Garraí, Prats de Molló, 14 d'Abril 6 d'Octubre...

Enric Fontbernat calgué el dia 20 de juliol com un soldat anònim, un mort entre molts altres morts, tots agermanats per l'heroisme. Per això, el nostre fraternal col·lega «La Humanitat» tingué la bella iniciativa de recordar, en aquests moments, la fi del nostre malagunyat amic. Un record sobri i senzill, com l'hora reclusa. Unes flors al lloc on caigué mort. Però la iniciativa de «La Humanitat», en ésser portada a la pràctica, prengué una gran ampliació, que li fou donada pel poble. El que havia d'ésser un recordatori senzill, es transformà en un acte de multitud. I el secret està que Enric Fontbernat, al llarg de la seva vida — breu, encara — havia sabut conquerir aquell altre món més difícil i més hermetici: el món de l'artista, de l'amor.

Al tremp del revolucionari, al coratge del patriota, Fontbernat hi unia un esperit delicat, sensible, finíssim. Un esperit que enyorarem per sempre més els qui hi havíem estat en contacte!

Dissabte, en representació de «La Humanitat» i «ULTIMA HORA», sortiren de la redacció dels cementis diaris els diputats Rovira i Virgili, Saurer, Soler i Bru; els membres del Consell d'Administració i redactors, Manuel Companya, J. M. Francés, Joaquim Vilà, J. Gualt, Puc, Pere Foix, Serra i Moret, Cusi i Ros i Casademunt. Aquesta representació s'adreçà a la Rambla de Catalunya,

La vídua d'Enric Fontbernat, i el germà Josep, acompanyats del conseller d'Economia i Serveis Públics, Josep Tarradellas, reben l'expressió de la simpatia popular (M.)

on s'hi afegí la Junta directiva i nombrosos socs del Centre Català d'Esquerra, ultra la seva secció femenina, amb les corresponents banderes. Es formà una cordova, la marxa de la qual era oberta per una parella de guàrdies d'assut i diverses parelles de les Joventuts d'Acció Catalana, amb fusell.

A la Rambla de les Flors, davant del local de «La Falga», s'uní a la comitiva el Consell Permanent d'aquesta entitat, de la qual Enric Fontbernat era un dels fundadors i en l'actualitat vice-president. Amb el seu consell s'afegí també un gran nombre de socs de «La Falga», entre els quals hi havia una nodrida representació femenina.

En manifestació les referides representacions s'adreçaren vers la cruïlla del passeig de Colom amb el Paral·lel, on al peu de la muralia que encercla les Drassanes, calgué mortalment ferit Enric Fontbernat. En aquell lloc ja s'hi havia aplegat una gran gentada, que s'adreçava a l'acte d'homenatge a aquell patriota i ferm republicà calgut en defensa de la llibertat.

A la presidència que es formà, hi era el conseller d'Economia i Serveis

Públics, Joan Tarradellas, en representació del President i del Govern de la Generalitat; la vídua de l'homenatjat, senyora de Fontbernat; el germà, Josep Fontbernat, diputat; el coronel Brotons, i senyor Dardalló, en representació del conseller de Governació, senyor Espanya; el doctor August Pl i Sunyer; el secretari del conseller de Cultura, en representació d'aquest, senyor Pont; el professor Ambrosi Carrion i el secretari del Rectorat, senyor Argüelles, en representació del rector, Dr. Bosc Gimpera, i Museu Arqueològic, Cruas diputats Bru Jordi i Arnau Cortina, i els senyors Folc Capdevila, Albert, Aitaba, Rossell, ultra les personalitats esmentades més amunt i d'altres impossibles de veure davant l'aglomeració.

El diputat senyor Soler i Bru, en nom dels diaris «La Humanitat» i «ULTIMA HORA», pronuncià un breu discurs emfatitzant la memòria i el seu exemplar d'Enric Fontbernat, i expressant la més ferma adhesió i estima que tots els patriotes, els republicans i els defensors tota de la llibertat guarden per l'homenatjat. Digué que aquest era ja un símbol, nimbant per la glòria del nom de Catalunya, per tots els catalans.

A continuació parlà el conseller

UNA VIDA HONESTA I RECTILÍNEA

Amadeu Colldeforns

Matinada del 19 de juliol. De les casernes havien sortit forces —moltes forces— disposades a apoderar-se, per sorpresa, de la ciutat. Però la ciutat —amb això no hi comptaven els sublevats— estava deserta. Dotzenes, centenars, milers d'homes no s'havien pogut al·litar. Altra feina hi havia! Amb l'arma al braç esperaven la primera —ja inevitable— espurna de rebel·lió. El perill, temut de temps, anava a convertir-se en una dolorosa realitat.

«No passaran! Ens hi farem amb les dents! Defensem la llibertat!» Heus aquí les consignes del poble. Del seu compliment estricte depenia la salvació. Del seu compliment estricte en va dependre la salvació. Salvació miraculosa? No! Salvació per l'altíssim esperit, per la voluntat de triomf, per la convicció ideològica de tots els que havien sortit al carrer a jugar-se la llibertat —i la vida!

En lluita contra l'enemic armat fins a les dents. Armats fins a les dents, sí. Però res més. Ni heroisme, ni valentia, ni raó. Confiància només que no havia de passar res; que seria un passeg militar; que constituïa una repetició del 13 de setembre. No comptaven que el poble complís amb el seu deure. I què sabien ells de tot això? No estimaven ni coneixien el poble; no tenien noció del deure.

A DEFENSAR LA LLIBERTAT! Amadeu Colldeforns —una vida honesta i rectilínia, posada al servei de l'ideal generós i humà— va sortir al carrer. Amb l'arma. A defensar la llibertat, a defensar Catalunya, a defensar la República. Sortí amb el seu pare —el Destí els havia reservat una mort gloriosa. Sortí amb el seu amic de l'ànima —Joan Guàrdia i Vilasol. Guàrdia portava el cotxe. Tota la matinada, tot el matí, voltaren pels carrers. No donava gust de voltar pels carrers. Però ells no vacil·laren perquè era el deure patriòtic, era el sentiment liberal els que els havia impulsat a llançar-se. Aquella matinada i aquell matí van fer molta feina.

Uns minuts —només uns minuts— de repòs, i a la tarda sortiren novament. Aleshores, d'un centre d'Estat Català del carrer de Santa Agneta, de Gràcia. Anaven cinc: Amadeu i Josep Colldeforns, Joan Fuster, Martí i Guàrdia.

Van passar amb el cotxe per l'avinguda del 14 d'Abril. Al convent dels Carmelites —ramfrà al carrer de Lúria— hi havia una lluita. Disparaven des de dins. Guàrdies d'assalt i paisans repel·lien heroicament l'agressió. Colldeforns va veure allò, rometé córrer a Governació per parlar amb Josep Maria Espanya i dir-li que trametés gent armada a lluitar contra els facciosos, parapetats als Carmelites.

El cotxe va llançar-se, a tota marxa, per l'avinguda del 14 d'Abril i pel Passeig de la República. Eren quarts de sis de la tarda.

A Governació hi havia molta gent. Bullia de gent. Havien arribat notícies de la rendició —a la Diputació— de Manuel Godes.

—Ha posat bandera blanca! Colldeforns, en saber-ho, va abraçar, emocionat, Pérez Farrás.

Després va entrar al despatx del conseller. Minuts de conversa. I prou! No es podia perdre temps.

FOREN CRIVELLATS DE BALESES...

Colldeforns sortí del despatx: —Anem a la Generalitat! Fugarem al cotxe. Era el darrer viatge de Colldeforns —pare i fill—, de Fuster, de Martí... D'aquell cotxe no havien de sortir-ne sinó morts.

Davant del monument de Colom va passar un cotxe-ambulància de la Casa de Caritat. Duia bandera blanca. El cotxe on viatjaven Colldeforns, Martí, Fuster i Guàrdia va donar-li pas. Però...

No es tractava d'un autèntic cotxe-ambulància; d'un cotxe que pogués merèixer el respecte que mereixen els cotxes-ambulàncies. Era un cotxe al servei dels feixistes. Del seu interior van disparar. Van disparar amb una metralladora.

El cotxe de Colldeforns anà a refugiar-se a l'entrada del carrer de

Josep Anselm Clavé, al costat de l'edifici del Govern Militar. Tot era inútil. Seguien disparant des de l'ambulància. Disparaven també contra d'ell amb la metralladora emplaçada a la cúpula del monument de Colom. Disparaven igualment des del Govern Militar. Van llançar-hi alguna bomba de mà.

Allò era una foguera. Els criminals tiraven de prop. Volien fer blanc. No estaven disposats que quedés ningú viu. Els vidres del cotxe quedaren destruïts.

Martí volgué sortir amb el fusell. Al peu mateix del cotxe va quedar mort.

A l'interior de l'automòbil hi havia dos ferits: Guàrdia i Amadeu Colldeforns. Aquest, greument ferit. —M'han mort el fill! Engeguen el cotxe!

—Ja ho faig —digué Guàrdia, mig corgolat perquè les bales no el rematessin.

Guàrdia s'anava dessagnant. L'havia ferit el clatell.

El cotxe no funcionava. Havien destruït el motor amb una bomba.

Un altre tret va tocar Josep Colldeforns.

—Ara jo! —exclamà.

Un nou dispar el deixà mort.

Fuster cridà: —Guàrdia! T'han mort?

—No. Però no puc avançar amb el cotxe. No funciona. Estem perduts.

—Socors! —cridava Amadeu Colldeforns—. Estic ferit!

Amadeu Colldeforns patia molt. Llanguia uns ais angulosos.

—Allò —explica Guàrdia— era desesperant. Veure'l morir i no poder auxiliar-lo. Si haguess tinguut una pistola —el meu fusell va quedar totalment destruït— m'hauria engegat un tret.

CINC HORES DINTRE EL COTXE

Van passar —diu Guàrdia— cinc hores dins del cotxe. A dos quarts de dotze de la nit va cessar el foc.

Per aquell lloc va passar-hi un cotxe dels nostres. Però el seu conductor no podia dominar-lo. Va anar a estavellar-se contra una farola que ens il·luminava.

Sortim o no? Serà prudent o no?

No sabia què fer. Vaig intentar traure Amadeu Colldeforns del cotxe. Va resultar-me impossible. D'una banda, jo estava esgotat; per l'altra, els rebels s'havien donat compte que sortia algun. I disparaven més.

Amadeu Colldeforns va dir-me: —Salta't. Acomiada'm de la família.

—Salta't. Acomiada'm de la família.

Arrossegant-me per terra vaig intentar sortir. Uns ciutadans van portar-me —aprofitant uns minuts en què havia cessat el tiroteig— al local del Sindicat de Transports, de la Rambla de Santa Mònica.

Jo estava com dolç. Només feia que cridar:

—Aneu allà. Colldeforns està ferit. Pudeu salvar-lo encara!

Aquest crit vaig repetir-lo dotzenes de vegades.

Van fer-me la cura d'urgència. Vaig sofrir molt. Les cines no tallaven de pegades.

Em van portar al Clínic. A la meitat de la sala —la del doctor Trias— hi havia hospitalitzat Fuster. Pobre Fuster! Van amputar-li un braç i una cama. Preguntà per mi.

—Jo estic bé. I tu?

—Molt malament. No en sortire pas...

Tenia raó. D'aquell lloc el van traure per a portar-lo al dipòsit. Vaig sortir de l'Hospital el dia 22. Al Clínic necessitaven llits. Jo ja podia marxar. El perill estava superat. Cinc dies després —en efecte— ja tornava a anar pel carrer, disposat a tot.

A COLLDEFORNS VAN REMATAR-LO

M'han dit després —ha explicat Guàrdia— que Amadeu Colldeforns tenia una ferida al coll, una altra en un ull, una altra a la llengua...

Això no demostra més que una cosa: que es van voler convèncer que ja no s'algaria mai més. Probablement sabien que era, sabien que Amadeu Colldeforns era un patriota de debò.

Jo havia sentit els oficials com cridaven:

—No volem ferits, no volem ferits!

Els oficials actuaven intensament. Donaven ordres, intervingien directament en l'acte, destruïen tots els cotxes que conduïen gent dels nostres...

Joan Guàrdia i Vilasol —jove i fort de cos i d'esperit— sentia un afecte fraternal per Amadeu Colldeforns. Aquell dia, tràgic i gloriós, no el deixà ni un minut. El 6 d'octubre també lluitaren junts.

Ara, amb llàgrimes als ulls, ha explicat aquest episodi —inèdit encara— de la terrible lluita en la qual calgueren, per no alçar-se més, Amadeu i Josep Colldeforns, Fuster i Martí.

—Aquells ais! —diu— els tindrà clavat al cor...

J. M. LLADO FIGUERES

Tots els metges de les lleves compreses entre el 1925 i el 1936, han de mobilitzar-se

El Conseller de Sanitat, Martí Rouret, ha publicat una disposició en virtut de la qual —en atenció a la mobilització del personal sanitari— tots els metges de les lleves compreses entre els anys 1925 i 1936 han de posar-se urgentment a les ordres del Comitè Sanitari de les Milícies Antifeixistes (Rambla de Catalunya, 128), on rebran les degudes instruccions. I se'ls fa arribar que, cas de no presentar-se, incorraran en responsabilitat i els seran aplicades les sancions pertinents.

INTENSIFICACIO DE LES OBRES PUBLICUES A CATALUNYA

Els greus successos esdevinguts per la revolta feixista sobrepujaren la Conselleria d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya en uns moments en què amb motiu del traspass de serveis consagrava totes les activitats i tots els afanys per tal que l'obra que li estava encomanada es realitzés d'una manera adient, no solament a les necessitats més urgents i de preferents atenció, sinó

així mateix a procurar la realització de nous serveis i comunicacions, tenint sempre en compte atendre i afavorir les comarques interessades i remedar, a més, l'atur forçós. Malgrat totes les dificultats, la marxa perfecta d'aquest Departament no ha estat alterada en cap instant i aconseguida la normalització del treball en les diferents i múltiples obres encomanades i en vies d'execució, continua avui el mateix pla, amb ritme més accelerat, encara, a fi de contribuir amb tot el seu esforç a la represa de les activitats ciutadanes i a la millora de les nostres línies de comunicació.

Seguint aquesta orientació, el Conseller d'Obres Públiques, en el Consell de divendres, donà compte de l'aprovació de 58 nous pressupostos i noves habilitacions de crèdits per a continuació d'obres, per un import total de 743.237'80 pessetes.

Ahí, a les onze del matí, tingué lloc l'enterrament del milicià Enric Cabellos, mort en el desembarcament de les nostres forces a Mallorca. El fèretre sortí del Sindicat de Transports Marítims de la C. N. T. —lloc on pertanyia el finat—, escortat per una nombrosa representació de milicians de la C. N. T. amb el fusell a l'espatlla. La caixa anava embolcallada amb la bandera de l'organització (Centelles)

ENRIC FONTBERNAT, el patriota exemplar la memòria del qual fou honorada dissabte d'una manera senzilla i emocionant (Sagarra)